

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

95

JOI
21 MARTIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

**„CARTEA DE VIZITĂ” A FOSTULUI JUCĂTOR
ESTE SUFICIENTĂ
PENTRU CONSACRAREA SA CA ANTRENOR?**
(O interesantă dezbatere în pag. 3)

**RAPIDUL VA READUCE
ARGEȘENILOR PRIMUL LOC?**
(Comentariile etapei a 15-a în paginile 5-8)

Faza din care Steagul roșu a înscris golul victorios în meciul cu F.C. Argeș. În prim plan, portarul Coman și înaintașul Necula, suspect de ofsaid. Foto: S. BRAȘOVEANU

Portarul Gornea de-a bușilea (dreapta), deci pearta goală, dar șutul lui Ion Ionescu n-a nimerit, totuși, în cei 14 m²! Foto: AL. BABIC

Pagina 12

O interesantă discuție
cu Matt Busby, antre-
norul echipei
Manchester United

Paginile 6-7

Echipele de Divizia A
după 180 de minute
de joc

Pagina 12

Cronica meciului
Sparta — Real Madrid
(de la trimisul nostru special
la Praga)

CARTEA DE VIZITĂ A FOSTULUI JUCĂTOR

O DEZBATERE
INTERESANTĂ
PENTRU
FOTBALUL
NOSTRU

Prima „Tabletă” a lui Neagu Rădulescu, publicată în numărul trecut al revistei noastre, a și provocat o primă discuție pe tema: „Cine poate ajunge antrenor bun pentru o echipă de performanță și care sînt calitățile pretinse pentru aceasta?” Desigur că o rețetă nu poate fi dată pe loc. Cazurile sînt atât de diverse, exemplele atît de contradictorii încît rezolvarea problemei solicită multă atenție.

Am socotit totuși că o discuție cu factori interesați poate scoate la iveală cîteva principii valabile. Acesta a fost motivul organizării unei mese rotunde cu participarea unor reprezentanți ai unor categorii de antrenori și jucători (foști sau actuali). Astfel s-au reunit la discuția noastră, răspunzînd cu amabilitate invitației redacției:

— fostul internațional de renume, LAZĂR SFERA, care nu mai exercită profesia de antrenor;

— fostul internațional DUMITRESCU III, antrenor principal de multă vreme la U.T.A.;

— STEFAN COIDUM, fost jucător de prima categorie fără o carte de vizită deosebită, dar — în schimb — un antrenor cu apreciate rezultate la Jiul Petroșani, în prima divizie;

— maestrul emerit al sportului TITUS OZON, unul dintre exemplarele cu renume ale fotbalului românesc, acum antrenor la centrul de copii și juniori Progresul;

— inginerul IOSIF LERETER, internațional, căpitan al echipei U.T.A., unul din decanii de vîrstă ai Diviziei A, jucător care a cunoscut munca multor antrenori, de diferite categorii și vîrste;

— maestrul emerit al sportului IOSIF PETSCHOVSCHI n-a putut lua parte la discuție decît cîteva minute, din cauza plecării la Arad de unde a pornit apoi la Paris pentru îngrijiri medicale.

Din partea redacției noastre au participat la masa rotundă redactorul șef Aurel C. Neagu și redactorii Petre Gașu și Eltimie Ionescu.

După ce am îndeplinit aceste obligații, plăcute, de gazdă, să trecem la firul discuțiilor.

Prima întrebare a urmărit să fixeze cadrul discuției.

REDACȚIA: Care sînt calitățile pe care trebuie să le îndeplinească antrenorul unei echipe de performanță? Este o regulă că numai foștii mari jucători pot ajunge tehnicieni de prim rang?

SFERA: Mai întîi aș vrea să precizez, că meseria de antrenor rămîne o profesie îngrată. Antrenorul se află în permanență sub amenințarea eșecului echipei. El trebuie să facă față, să reziste dacă este în stare, a mestecului unor conducători care nu sînt de meserie, dar care se cred în toate cazurile de o competență absolută, el trebuie să se împace cu ideea de a fi „scăvut” jucătorilor mereu creditați de conduceri în dauna antrenorului. Așa se petrec, din păcate, lucrurile și la noi în cele mai multe dintre cazuri.

RED.: Acestea au fost dificultățile care v-au împiedicat și pe dvs. să vă dedicați antrenoratului?

SFERA: Am calificarea de antrenor, sînt și arbitru, dar am preferat, ca licențiat al fostei Academii Comerciale, să rămîn la profesia mea de contabil. N-am vrut ca în condițiile unei instabilități evidente, să rămîn undeva în bătaia vîntului stîrnit de pasiuni greșit înțelese, pasiuni gata să sacrifice antrenorul la primul eșec. Apoi, profesia de antrenor nu e o profesie bine definită și legiferată și mai ales, eficientă.

RED.: Nu ne-ați răspuns încă la întrebarea dacă un antrenor mare trebuie să fi fost neapărat un jucător mare.

SFERA: Antrenorii mari pot fi recoltați și din jucători de valoare medie. Exemple sînt multe. Cel

care se dedică antrenoratului trebuie să aibă pasiune, o înclinare specială spre pedagogie.

DUMITRESCU III: Eu cred că meseria de antrenor are ceva aparte. Spre

Titus OZON

deosebire de majoritatea profesurilor în care formarea profesionistului respectiv se face pornind de la teorie, în fotbal viitorul antrenor profesionist pornește de la practică, de la joc, de la activitatea ca jucător, și după aceea ajunge la teorie, pentru ca în final să se întoarcă la practică. Socotesc că nu pot fi antrenori, indiferent de categorie, decît foștii jucători, decît cei care au practicat efectiv fotbalul și în special cei care au atins un nivel ridicat.

Pentru că ei posedă acumulațiile practice necesare. Și acest fapt le asigură ascendența morală asupra elevilor lor. Deci în primul rînd, antrenorii de anvergură trebuie să fie practicieni, așa cum o demonstrează toate cazurile de reușită.

RED.: Ce elemente imprumută antrenorul de la fostul jucător?

COIDUM: Să lămurim în primul rînd ce înseamnă a fi jucător mare: cel care are nume mare sau cel care gîndește pe teren? Pentru că într-un fel și Constantin și Manolache pot fi apreciați ca jucători cu nume mari. Dar primul este superior prin modul gîndit în care acționează. Din acest punct de vedere eu cred că selecția jucătorilor pentru a deveni antrenori trebuie făcută din-

tre cei care au dovedit o asemenea gîndire. Păreră mea este că din această categorie de jucători se recrutează marii antrenori.

RED.: Din experiența proprie, ce credeți că pot fi considerate drept calități de bază ale unui antrenor?

COIDUM: În primul rînd, pasiunea pentru fotbal; în al doilea, tăria de a renunța la comoditățile pe care le acordă alte meserii,

Lazăr SFERA

chiar la unele distracții sau tentații.

RED.: Numai atît să fie suficient?

DUMITRESCU III: După părerea mea, talentul pedagogic, apropierea de jucător sînt elemente primordiale. Debutant sau vedetă, jucătorul trebuie să constate capacitatea de îndrumător a antrenorului, să aibă încredere în el ca într-un comandant de ale cărui succese nu se îndoiește. Iată ce cred eu că deosebește esențial pe jucător de antrenor.

ESTE SUFICIENTĂ

COIDUM: Firește că da. Ca jucător vezi lucrurile mai mult la suprafață și foarte puțin în profunzime.

RED.: În acest caz avea dreptate Petschovschi, acest fost mare jucător, care ne spunea că de la părăsirea terenului și pînă la a conduce o echipă de categoria A este o mare deosebire, că viitorul mare antrenor trebuie să treacă întîi pe la echipele mici, că el a greșit preluînd imediat după părăsirea competiției echipei U.T.A.

DUMITRESCU III: Într-adevăr, așa este. V-o spun din proprie experiență. Cînd eram mai tînr în ale antrenoratului, mă fura jocul, nu observam decît partea sentimentală a lucrurilor, îmi lipseau calmul și puterea de discernămint fără de care judecata antrenorului rămîne incompletă și tot la cheremul inimii. Aici ne întîlim, cred eu, cu una din marile obligații ale antrenorului: cunoașterea aprofundată a oamenilor și problemelor.

OZON: Pe această vastă temă sînt multe de spus. Nu apar eu ca cel mai în drept să emit judecăți absolute, mai ales că simt că am încă nevoie de mult ajutor în această meserie. Totuși să-mi fie îngăduit să exprim și eu cîteva opinii. Nu se poate vorbi de mari antrenori în fotbalul nostru atît timp cît intervin factori care nu au contingențe justificate cu antrenorii și jucătorii.

RED.: E cumva o refe-

rire la perioada de antrenor la Progresul?

OZON: În mare parte da. Cu toate acestea pot spune — ca și Petschovschi — că după competiție e nevoie de o perioadă de lucru cu echipe mici, de juniori, de categorii inferioare. Acum îmi dau seama bine că rolul antrenorului este covârșitor, dar că foarte important este și lotul de jucători de care dispune.

RED.: Crezi că în prezent nu-ți mai lipsește nimic pentru a prelua comanda unei echipe de primă categorie?

OZON: Acum mi-aș putea asuma o asemenea responsabilitate. Și totuși simt că îmi lipsește contactul nemijlocit cu marile școli ale fotbalului european.

Cît de utile sînt aceste contacte o demonstrează exemplele altor internaționali, deveniți antrenori, care au participat la cursuri sau au lucrat pe lîngă cunoscuți practicieni ai fotbalului european. Fostul meu partener de întrecere, bulgarul Boșkov, a petrecut aproape un an în Uniunea Sovietică, R.F. a Germaniei, Anglia și a revenit cu bogate cunoștințe care l-au făcut astăzi un selecționar cu excelente rezultate. Hidegkuti, Abadiev, Ceaikowski au beneficiat și ei de un asemenea stagiu.

COIDUM: Și eu simt nevoia unei legături cu marii antrenori străini, cu experiențe ale acestora.

SFERA: Socot că legătura antrenorilor noștri, mai cu seamă a celor tineri și talentați, de perspectivă, cu experiențe avansate în

domeniul lui. Spun **AR TREBUI** pentru că în realitate nu se întîmplă așa. Cum s-a mai spus aici, la prima înfrîngere, antrenorul suferă direct consecințele. Nimeni nu se gîndește că fotbalul este un joc și că și adversarul ... poate să învingă. La noi însă toată lumea fuge după rezultate în dauna unei instruirii de durată și a calității jocului. Și tot așa se petrec lucrurile și cu echipele naționale. Eu am avut foarte mulți antrenori: Bindea, Braun, Deheleanu, Gain, Cotorman, Ciolac, Mladin. Dintre aceștia, Bindea intru-chipează pentru mine tipul antrenorului de performanță, posesor al unui deosebit simț pedagogic; el, însă, preferă altă slujbă antrenoratului din motivele care au rezultat din discuția noastră. După părerea mea, fostele glorii ale fotbalului se mărginesc în practica antrenoratului la ceea ce știu de pe vremea cînd jucău. Lasă mai mult numele sarcina de a antrena. Dar practica de fost jucător nu-i suficientă pentru fotbalul de astăzi care pretinde antrenorilor cunoștințe complexe, să aibă ascendent moral asupra jucătorilor, să fie un desăvîrșit pedagog, un psiholog care să ajute jucătorul nu numai pe teren ci și în viața particulară, așa cum știu s-o face foarte bine, de

N. DUMITRESCU

pildă, Braun și Dumitrescu III.

OZON: Într-adevăr, antrenorul trebuie să fie și un prieten și un sfetnic al

CONCLUZII

Discuția noastră ar mai fi putut dura mult timp, fără pic de plictiseală. Este aproape sigur că o asemenea discuție televizată ar fi trezit un mare interes printre iubitorii fotbalului.

Scriitorul și caricaturistul Neagu Rădulescu ne-a întins o momeală și noi am devorat-o, flămînzi de adevăr și căutări în fotbal.

Ce răspuns dăm întrebării de la care am pornit?

Soluția ideală pentru progresul fotbalului ar fi aceea ca fostele vedete să se dedice antrenoratului cu aceeași pasiune de jucători, să aibă același mare talent și pentru profesorat. Interesul fotbalului este ca mulți fotbaliști fruntași să devină antrenori și deci să cultivăm pe acela care manifestă aptitudini. Coindum sau Cosmoc, de pildă, au devenit antrenori la echipe din Divizia A în mod accidental. Pe viitor trebuie să se pună problema FORMĂRII ORGANIZATE DE ANTRENORI DINTRE FOTBALIȘTI DE PRIMA MÎNĂ CARE PĂRĂESC ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ.

După cum rezultă din discuția de mai sus, majoritatea fotbaliștilor fruntași nu sînt atrași de cariera de antrenor. TOȚI ACEI CARE ABSOLVĂ CURSURI UNIVERSITARE PĂRĂESC DEFINITIV FOTBALUL. Cauzele sînt obiective și au fost arătate mai sus. PROFESIA DE ANTRENOR NU ESTE DEFINITĂ, CERTĂ ȘI GARANTATĂ.

În cadrul complexului de măsuri al federației va trebui să figureze și acest important obiectiv.

Apoi, devine absolut necesară școlarizarea pe un anumit termen, un an sau doi, a pretendenților la profesia de antrenor, CURSURI CARE SĂ OFERĂ O DIPLOMĂ. După aceea ar trebui să urmeze stagiile la echipe de diferit rang și apoi CONSACRAREA DE ANTRENORI DE DIVIZIA NAȚIONALĂ CU O NOUĂ CERTIFICARE.

Trebuie făcut totul ca antrenorii să reprezinte o valoare bine determinată pe planurile practicii și al cunoștințelor teoretice.

Ștefan COIDUM

să fii antrenor valoros, apreciat, trebuie să ai această flacăra a pasiunii. Antrenorul ar trebui să fie singurul care să decidă în

Iosif LERETER

PENTRU CONSACRAREA CA ANTRENOR?

RAPIDUL VA READUCE ARGEȘENILOR PRIMUL LOC?

RĂSPUNSUL DEPINDE ȘI DE REPLICA ACTUALILOR LIDERI, ÎN ETAPA VIITOARE

Un pluton mai compact, devenit mai „strins”, printr-o sensibilă apropiere de punctaj între echipele din periferie și cele din frunte, iată ce ne-a adus, din punct de vedere al clasamentului, etapa a doua a returului, ca urmare a fenomenului, destul de rar întâlnit, înregistrat în această duminică: **primele șase clasate** (este vorba bineînțeles de situația de până simbătă la ora 15,30, când a început etapa) și anume Steaua, F. C. Argeș, Farul, Universitatea Cluj, Universitatea Craiova și U.T.A., n-au câștigat decât un punct, în timp ce **ultimele cinci clasate** (Steagul roșu, Progresul, Dinamo București, Rapid, Petrolul) au obținut — toate — victorii!

În aceste condiții, frunțile stînd pe loc iar un pluton masiv de echipe din a doua jumătate a clasamentului mărindu-și bagajul cu câte două puncte, perspectivele întrecerii devin din cele mai interesante. De altfel, faptul că după 15 etape deținătoarea lanternei este separată numai de 9 puncte de lider, de 8 de locul secund și de numai 6 puncte de locul al treilea este destul de grăitor în privința echilibrării produse de această etapă, pe care o putem socoti etapa de declanșare a „ofensivei de primăvară” a echipelor din jumătatea inferioară a clasamentului.

Cum a fost, în linii mari, această etapă?

De consemnat, mai întâi, o creștere a interesului publicului pentru meciurile de campionat. Să fie vorba doar de „apetit” de după o pauză atât de lungă ca cea din iarna încheiată? De vremea frumoasă care i-a invitat pe amatorii de fotbal pe stadioane? Sau de faptul — consemnat cu regularitate de statistică și de... practică — după care, primăvara, spectatorii vin la fotbal în număr mai mare decât toamna când au mai multe jocuri internaționale „pe agendă” și când, deci, devin mai zgîrciți și mai exigenți cu privire la jocurile interne? Poate că e vorba de toate acestea; în orice caz, ambele meciuri din Capitală (deși disputate separat și fără a fi „capete de afiș”), cele de la Ploiești, Tg. Mureș, Craiova s-au desfășurat în fața unor asistențe record.

Chiar sub aspect tehnic, spectacolar, etapa a doua a returului a fost încurajatoare pentru începutul de sezon. A plăcut meciul de la Tg. Mureș (prin ritmul său susținut și spectaculozitatea fazelor de poartă), a plăcut evoluția modernă a Petrolului (care a făcut un joc ofensiv, în viteză și în mișcare, cu o mare varietate de acțiuni), au plăcut elasticitatea și echilibrul formației Dinamo București, de altfel realizatoare a celui mai bun rezultat al etapei, a plăcut — de asemenea — jocul plin de un elan constructiv, ordonat al lui Dinamo Bacău. Dar chiar printre echipele invinse în această etapă întâlnim două pe care, ca evoluție, le putem nota bine: F. C. Argeș și-a onorat poziția frunțasă, pierzînd la Brașov abia în minutul 85 și printr-un gol a cărui regularitate rămîne discutabilă, iar U.T.A. s-a prezentat din nou bine pe un stadion bucureștean, dovedin-

du-și astfel fidelitatea față de o tradiție care-i face cinste.

Încet dar sigur, o serie de jucători tineri își fac loc în formațiile de bază, ba chiar devin oameni de care echipa lor își leagă multe speranțe. Antrenorul echipei naționale de juniori, Gheorghe Ola, se bucura pentru rapidistul Dumitru, pentru dotatul Nicolae de la Steagul roșu, pentru subtitul mureșean Caniaro, dar liste speranțelor pentru fotbalul nostru noi îi adăugăm și pe Tătaru II, Alecu și Marinescu de la Progresul,

Bodea de la UTA. În schimb, alți tineri ca Lică, Florian, Anghelescu, Ciutac, nu dau satisfacții pe măsura debutului.

Păcat că această etapă a fost dominată doar în promisiuni, nu și în goluri. S-a marcat puțin, cifra de 13 goluri în 7 partide fiind departe de a ne satisface. Preferăm să punem această carență de eficacitate nu mai pe seama epidemiei de „libero”-izare a sistemelor de joc, de „betonare”; tendința de asigurare a apărării fiind prezentă duminică la Dinamo București, la Farul, la Rapid (deși juca

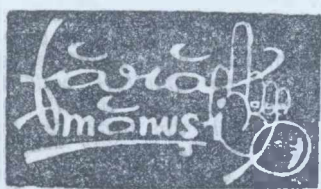
acasă!) și — în parte — la F.C. Argeș.

Cum au fost arbitrajele? Sub așteptări, după părerea noastră. La Tg. Mureș, echipei Steaua i-a fost refuzat un „11 m.” în mod nejustificat; cefeștiștii au înscris un gol valabil în poarta echipei U.T.A., anulat inexplicabil de conducătorul jocului; valabilitatea golului al doilea al brașovenilor rămîne sub semnul întrebării; colaborarea centru-tușe a lăsat de dorit la meciul Progresul-Jiul, ca și la Bacău, unde tușierul Retezan l-a incurcat pe debutantul la centru C. Bărbulescu.

După prima etapă a returului, în frunte, F.C. Argeș. După cea de-a doua, Steaua... Și, dacă privim programul etapei viitoare, trebuie să recunoaștem că posibilitățile unei noi schimbări de locuri între cele două principale concurențe la titlu sînt cel puțin de analizat. Pentru că șansele teoretice ale echipei lui Dobrin (care primește vizita unei formații în declin, Universitatea Craiova) apar mai bine conturate decât ale „unsprezece”-lui stelist, pe care-l așteaptă un meci de tradiție, cu un adversar puternic, și fără avantajul terenului de care beneficiază F.C. Argeș. Așadar, Rapid — care a adus

lui F. C. Argeș primul loc în clasament — are ocazia să le redea acestora șefia... Trei puncte în retur (Progresul), victorie la Craiova (Dinamo București) iată elementele atractive de prezentare a celui alt meci din cuplajul interbucureștean. Startul bun al Petrolului în acest retur își așteaptă confirmarea la Petroșani; Farul se va relansa în urmărirea primului loc (are două meciuri la rînd, la Constanța); băcăuanii speră, la Arad, în primul punct pe teren străin, în timp ce „U” Cluj așteaptă vizita Steagului roșu și — firește — prima victorie din retur.

Radu URZICEANU

FOTBALIȘTI ȘI CÎNTĂREȚI

de Neagu RADULESCU

M-a îndemnat necuratul să mă deplasez simbătă la stadionul Republicii, deși un scriitor care se respectă înseamnă adjective, fraze și sentințe despre fotbal, din cotejul său personal, sau după stilul calenelei, ca Mazilu.

Dar soarele prea trăgea cu ochiul său de sute de carate spre Dealul Spirii și vrăbiilor, în loc de obșnuitul lor cîrîp-cîrîp de ieșea, de sub piculina de sub cioc, un curios ra-pid, ra-pid.

Deci, nu se putea rezista.

Și iată-mă așadar, în tribună, așteptînd să înceapă strîba. Ce am admirat nu mai relatez, căci o fac alții sau ați văzut chiar dumneavoastră.

Aceeași fostă Rîșă Pavone a Giuleștiului, Dumitru II, fîltrez exasperant în jurul balonului, același Greavu — sutul și căzătura — înzestrat cu un asemenea dinapoi de tier, încît sînt convins că măruntul fundaș ar fi făcut o măreață carieră la bob sau saniușă — și cîteva incursiuni plăcute ale lui Ion Ionescu. Adică, fotbalul nostru cel de toate zilele.

Deci nu e de mirare că la un moment dat gîndurile mi-au luat-o razna, ba spre Balcaniada consumată pe același teren, ba spre supra cu găluști de acasă, ba la secvența din Turnul Babel, pe care trebuie s-o scriu săptămîna asta, ba la pantofii comandanți acum șapte luni la o cooperativă. Prezent în tribună, dar absent la finețurile de pe gazon. Cînd mă înghionti, așadar, celăteanul de lingă mine, complice parcă la voiajurile mele mintale, eu eram pe undeva pe la Cimpulung Muscel. Impungînd cu bărbia spre cei douăzeci de alergători ai terenului, el mă întrebă:

— Ce e de făcut?

— Ce să fie? Ne uităm și oftăm, ca și la Cerbul de aur.

— Exact. Ce mi-au făcut Margareta Pislaru, Anca Agemolu sau Dan Spătaru? Nimic. Dar ne-am obișnuit să tragem numai pe fotbal și pe fotbaliști. Știi dumneata că era să dau în gîlbenare din cauza lor și a Cerbului ăstuia? Vin, va să zică, belgienii, cehoslovacii, franțuzii, scoțienii, bulgarii, să ne învețe să cîntăm la noi acasă? Și nici unul dintre oîlîșii noștri vocali să nu fie în stare să le dea o replică. Ce ne mai mirăm atunci de băiețandrii aceștia care, de fapt, nici nu mai sînt băiețandri. Domnu' Spătaru de ce n-a rămas la fotbal și s-a înlipt la muzică ușoară?

— E mai simplu și mai rentabil. Una e să alergi pe un portativ și alta e să gîlîi nouăzeci de minute. Una e să te ciupească puțințel o coardă vocală, care de fapt nici nu e coardă, ci mai mult sfoară de Manilla și alta e să te crape țurloiu cu bocancul. Dumneata ai copii?

— Doi, minca-i-a tata. Doi băieți!

— Și ți-ai dat vreunul la fotbal?

— Ce am căpat? Unul e la Dinamo la înot și altul la șah. Dacă scot din el un campion la cincizeci de metri, tot voiajează. Ușor, comod. Băiță și iarna și vara. Și cu șahul e mai simplu. Îl meditează unu', Chioșe.

— Și atunci de ce te miri că n-avem fotbal? Sînt niște probleme la rădăcina acestui sport atât de iubit și atât de hult. Să ne întîlnim duminică viitoare tot aici. Aduc și o jumătate de kilogram de semințe. Sămînta de dovleac limpezeste mînsarda și spiritul.

Arbitrul fluieră sfîrșitul anostului meci.

Stadionul semăna perfect cu gura deschisă a lui Becaud în care se văd toate plombele, de pe ațișele festivalului de la Brașov.

Bine că n-a mai venit și ăsta!

Ne îmbolnăveam și mai mult.

Haidu și Varga au sărit, în fine, capra peste Bitlan la Craiova

● Nelipsit de la meciurile Rapidului, Filote ne-a mărturisit că mult ar dori să strige și el succesului de pe extrema stîngă: „Cursa Teo!”, așa cum scandau tribunele cînd balonul era la el. „Dar sistemele ultra-defensive ale fotbalului actual au răpit una dintre marile frumuseți ale fotbalului de odinioară: cursele extremelor, chiar dacă erau încheiate cu clasicele centrări”.

● Frățilă, din nou într-un meci oficial! La Craiova, în meciul echipelor de tineret, dinamovistul a reintrat în urma accidentului jucînd întreaga repriză secundă. Îi urăm o grabnică reîntreare și în prima echipă!

● O sumedenie de foști jucători ai Steagului roșu se aflau înaintea meciului cu F. C. Argeș pe culoarele stadionului: Hașoti, Hidîșan, Mezaros, Fusulan, Sighet, Timoveanu, Seredai trăiau aceași emoție puternică...

● Kraus a lipsit din formația piteșteană avînd o fisură de claviculă, suferită în meciul cu Rapid. El va fi indisponibil cel puțin două săptămîni.

● În cabină, constănțeanul Zamfir era cel mai îngrijorat de meciul cu Petrolul: „De 4 ani, de cînd jucăm la Ploiești, nu numai că n-am câștigat, dar n-am marcat nici un gol”. Tradiția n-a fost înfrîmăată...

● Mircea Lucescu a uitat cu 4 minute înainte de final că nervii nu trebuie să cedeze nici o clipă în focul întrecerii sportive. Și cum amnezia, în asemenea cazuri, se plătește, tînăra extremă dinamovistă a ajuns în cabină înaintea coechipierilor săi...

● Mărdărescu, antrenorul echipei Farul a plecat, totuși, de la Ploiești cu o satisfacție. Băiatul său, care a jucat la „tineret” a avut o bună comportare.

● După meci, Grozea (trei goluri în cele 2 jocuri din retur) se interesa, așa într-o doară: „Cu cîte goluri conduce Adam în clasamentul golgeterilor?... O promisiune?”

Oricît ar vrea să pară de degajat, foarte tînărul mijlocăș al Rapidului, Dumitru care — nu cu multe săptămîni în urmă — se găsea printre juniorii clubului giuleștean — nu poate să alunge de pe față îngîndurarea dinaintea debutu-

lul. Mai sînt cîteva clipe (în timp ce fotoreporterul nostru îl solicita această imagine, la centru se alegea terenul) și juniorul feroviar va debuta în A. Atunci, ca și în meciul cu UTA, el a fost unul dintre cei mai buni jucători ai Rapidului.

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● Necula, introdus în formație în minutul 63, a deschis scorul în meciul cu F. C. Argeș. Și în campionatul trecut, în același meci, el a fost acela care a marcat unicul gol.

● Talentatul dar și inconsecventul jucător Dumitru Popescu (Steaua) a dorit din tot sufletul să-și onoreze duminică cei 26 de ani pe care i-a împlinit, cu o evoluție foarte bună și — dacă se poate — cu un gol, așa cum a făcut Constantin astă toamnă în partida cu Valencia. Pasența nu prea i-a ieșit, astfel că Tică și-a amînat jubileul pentru duminică. Atenție Răduceanu!

● După expirarea celor două etape de suspendare ale lui Răducanu, Andrei și-a reluat locul de rezervă. Pe cînd o izbucnire a ambiției și o repartitie în teren... lăra concursul comisiei de disciplină?

● Progresul s-a revanșat duminică pentru un meci pe care nici nu l-a jucat în toamnă. La Hunedoara, unde era programată partida cu Jiul, bucureștenii — vă amîntiți? — n-au prezentat carnetele de legitimare ale jucătorilor. Le uitaseră acasă...

● După meci, în cabina dinamovistilor bucureșteni. Pircălab, către Haidu, autorul golului victorios:

— Măi, Ioni, ai sutat în așa fel încît portarul nici n-a avut habar unde se va duce mingea! — Păi cum să știe el, dacă nici eu nu știam?!

● Fostul jucător al Chimiei Făgăraș, Gh. Nicolae, a debutat în divizia A la Steagul roșu în partida cu F. C. Argeș. El a făcut un meci excelent, fiind „argintul viu” al atacului brașovean și autorul golului victoriei. Și cînd te gîndești că abia a împlinit 18 ani!

S-au desfășurat doar două etape din returul Diviziei A, fiecare echipă jucând cite un meci acasă și unul în deplasare. Desigur, destul de puțin pentru a formula aprecieri asupra perspectivei viitoarei desfășurări a campionatului, dar suficient pentru a ne da o imagine asupra felului cum s-au pregătit cele 14 echipe în vederea noului sezon, pentru a fi scoase în evidență noutățile sau defecțiunile din rîndul formațiilor.

Redacții noastre au urmărit jocurile etapelor din 10 și 17 martie și formulează, în aceste pagini, primele impresii asupra comportării echipelor.

Nota generală a acestor prime impresii este satisfăcătoare, mai ales mulțumită etapei a 15-a, în care jocurile au atins o medie valorică superioară celei de debut.

CLASAMENTUL RETURULUI

1. PETROLUL	2 2 0 0 4-1 4
2. Steaua	2 1 1 0 3-1 3
3. Progresul	2 1 1 0 3-2 3
4. F. C. Argeș	2 1 0 1 4-2 2
5-6. Farul	2 1 0 1 3-2 2
5-6. Jiul	2 1 0 1 3-2 2
7-9. A.S.A.	2 0 2 0 1-1 2
7-9. Dinamo Bacău	2 1 0 1 2-2 2
7-9. Dinamo București	2 1 0 1 2-2 2
10-11. Rapid	2 1 0 1 1-3 2
10-11. Steagul roșu	2 1 0 1 2-4 2
12. U.T.A.	2 0 1 1 1-2 1
13. „U” Cluj	2 0 1 1 0-2 1
14. „U” Craiova	2 0 0 2 0-3 0

PETROLUL

Ploieștenii se prezintă foarte bine în acest început de sezon, în orice caz, net mai bine decât în toamnă, cînd au pierdut primele două partide. În acest sens a fost grăitor mai întîi meciul cu Dinamo București, în care elevii lui Ilie Oană, au făcut un joc elastic, modern. Ei au știut să se replieze „în pachet” și să atace la fel. Nota de tehnicitate dată jocului lor în partida cu Dinamo de Grozea și Badea s-a făcut simțită și în această duminică împotriva formației constănțene.

Noua alcătuire a liniei de lund merge spre titularizare, mai ales că Dragnea se comportă ca fundaș de margine mai bine decât ca fundaș central, iar Pal face un cuplu omogen cu N. Ionescu.

VARIAȚIE ÎN ATAC

Mijlocașii Dincuță și Iul Farului, unele tendințe greșite, jucînd mai „perpendicular” tendințele de linie. Un element pozitiv în pare tendința permanentă lor, neșablonizarea acțiunii se deplasează continuu, Grozea se infiltrează pe Golurile din meciul cu urmarea a acestor variații. Sub aspectul pregătirii derul clasamentului returului cerințelor față de

CE NE-AU RELEVAT PRIMELE 180 DE MINUTE DIN

STEUA

LIDERII AU TOTUȘI GRIJI

Dincolo de bucuria de a redeveni lideră, dincolo de satisfacțiile și reușitele jocurilor de la București și Tg. Mureș, echipa Steaua, aflată în pragul celei de a treia etape, are și unele griji. Mai presis antrenorul Ștefan Covaci și compania, plecînd de la comportările anterioare, stau cu fața la partida dificilă cu Rapid.

Pînă acum jocul militarilor, în propria lor jumătate de teren nu a ridicat probleme deosebite, excepție făcînd unele insuficiențe individuale. De exemplu, în partida cu Dinamo Bacău, Negrea s-a dovedit ceva mai activ decât Dumitru Popescu, însă, la Tg. Mureș a fost invers.

„Necunoscutele, se află în linia ofensivă. În cele două etape

Voinea nu a fost prea concludent în intențiile sale, Sorin destul de dezordonat în joc. Nu mai departe duminică, mezinul echipei, Tătaru II, l-a dat purtătorului tricoului cu numărul 7 o lecție asturătoare de ceea ce înseamnă a fi o extremă. Constantin ne-a pus în temă că vrea să fie coautorul cu cea mai grea semnătură la titlul de campioană pe care echipa sa îl atacă, dar accidentul suferit în partida cu A.S.A. (a jucat cea mai mare parte din timp cu glesna stîngă umflată) îl neliniștește.

Iată pe scurt, după două etape, „necunoscutele” pe care conducerea tehnică va căuta să le rezolve cu maximum de operativitate și eficiență.

FARUL

DUPĂ CONDIȚII...

Constănțenii s-au menținut, în general, la același nivel valoric în cea de-a doua etapă, în comparație cu prima. Nota de ofensivă a jocului lor în primul meci a fost dată, evident, de faptul că au jucat acasă și au înțilnit un adversar mai slab. Contra Steagului roșu, în apărare au aplicat un clasic 1-4-2-4, în timp ce la Ploiești au preferat, în prima repriză să-l păstreze pe Koszka în spatele liniei de fundași. Ei și-au organizat destul de bine sistemul defensiv și singurul gol primit în primele 45 de minute putea fi evitat de Uțu. Intențiile de contra-atac ale Farului, sprijinite în special pe Sasu și Kallo, n-au fost concretizate la Ploiești decât parțial, grație primului. Cînd Koszka a trecut în linie cu Manolache, la mijlocul terenului, echipa s-a prezentat mai bine, forța sa ofensivă a crescut. Cu toate acestea Farul n-a fost realmente periculos pentru poarta lui Mihai Ionescu.

O altă concluzie privind jocul echipei este aceea că — fără lăncu — atacul are o fragilitate care-l reduce șansele în fața majorității apărătorilor din Divizia A, de-oarece Sasu, Kallo, Tufan, Zamfir sînt, toți, jucători de gabarit redus, fără destulă putere de pătrundere.

Pregătirea fizică a echipei este bună. În prima etapă a forțat jocul după pauză, după cum și la Ploiești — deși „hărțuită” tot timpul — a atacat insistent în final.

„U” CLUJ

ELAN PIERDUT?

Judecînd echipa clujeană după evoluțiile din acest sezon, răspunsul la întrebare nu poate fi decît afirmativ. Dispariția elanului atît de caracteristică Universității Cluj este izbitor pentru oricine vede acum jucînd această formație studențească, fostă exponentă a avîntului tineresc în campionatele românești.

În prezent, această echipă, poate mai tîndră ca întotdeauna la propriu, a devenit mai bătrîna la joacă ca niciodată. Universitatea și-a pierdut aripile și la propriu și la figurat, dar mai ales la figurat. Jucătorii se rotesc în pas de lango pentru ca să se prindă într-un cadru din care își nescoarereori, fără adresă, către o poartă de care, parcă, se sperie.

Alară de apărători, ceilalți jucători ocolesc contactele cu adversarii, încercînd treceri de minge, devieri de balon, trosite pînă în cele din urmă. Echipa dă impresia unei mari fragilități.

Care sînt cauzele acestei degingolade?

Prima explicație ar fi aceea a prezenței în echipă a multor elemente cu o construcție fizică slabă, fără rutină, coplesite de responsabilitatea ce li s-a încredințat.

Al doilea motiv ar putea fi furnizat de sistemul de joacă al echipei, interesant, dar dificil de aplicat, din cauză că solicită valori reale mature. E vorba de o așezare în care în lala a patru fundași (Crețu, Costin, Grăjdeanu, Cîmpeanu) joacă un „libero” (Pexa), puțin în lala acestuia pendulează de-a latul terenului, unde e nevoie (Mustețea), pe cînd Angelescu face pe interul rădăcitor în lala terțetului Adam (viril de atac), Lică și Florian, de predilecție și Lică retras. Din intenția de a strînge și întinde echipa ca burdulul unui acordeon, nu rezultă deocamdată aproape nimic.

Și se pare că va fi greu să rezulte, alți timp cît Angelescu, Lică, Florian și Mustețea, toți pînă în 22 ani, vor fugi mai încet și se vor lupta în teren mai puțin decît Suciu, Ivansuc, Marcu sau Vasile Alexandru la „bătrînețe”.

Să sperăm că Universitatea Cluj va avea puterea să-și regăsească avîntul pierdut!

RAPID

EXPERIENȚA CONTINUĂ...

Campionii trec, fără discuție, prin dificultățile cele mai mari în privința ajungerii la o deplină cunoaștere și deci aplicării cit mai complete a noului sistem cu „libero”. Acum sînt încă ușor sesizabile numeroasele greșeli de plasament ca și greutatea cu care echipa trece din apărare în atac. Observațiile antrenorilor, după întîlnirea de la Pitești, raportate la părerile jucătorilor au alcătuit — de altfel — subiectul unui articol apărut în numărul trecut al revistei noastre.

Acum deci, pe scurt despre comportarea sub toate aspectele pregătirii în meciul cu U.T.A. Fizic, echipa pare capabilă să reziste unei viteze de joc superioară „valsului lent” de sîmbătă trecută. Tehnic, lucrurile stau mai prost fiindcă se greșește încă nepermis de mult, mai ales la capitolul pase. Erau momente cînd și se părea că scopul prezenței în teren a celor

22 de jucători era acela de a schimba mingi cu adversarul, nu cu coechipierul.

În sfîrșit, capitolul tactic. Cele mai multe observații ale jucătorilor se refereau la neînțelegerile din apărare, la neînțelegerea totală a sarcinilor în cadrul noului sistem. Acum, apariția în joc a lui Motroc a fost mai frecventă chiar dacă nu s-a soldat cu efectele dorite. Era și cazul ca apărarea să înțeleagă altfel modul de a acționa în fazele de atac, atunci cînd joacă pe teren propriu. Defecțiunile au apărut la mijlocul terenului unde, deși echipa beneficiază — numeric — de cel mai important grup de jucători, nu a reușit să transforme superioritatea ei teritorială în cit mai multe atacuri REALE, PERICULOASE, la poarta adversă. Aproape tot s-a rezumat la eforturile lui Ion Ionescu de a se bate pentru fiecare minge.

DINAMO-Bacău

ABUZ DE PASE!

Cînd a părăsit Bucureștiul, după prima etapă, Dinamo Bacău ducea cu ea acasă, doar satisfacția unui agreabil joc de cîmp. Confruntarea de atunci cu actuala șed de pluton, Steaua, nu se transformase așa cum ar fi dorit, desigur, în surpriza fie și a primului singur punct obținut pe vreun teren străin, în acest ultim sezon. Pentru a înfrîna o tradiție antipatică ce începuse și continuă să se încadreze în perimetrul „ciudățeniilor” actualului campionat, Dinamo Bacău se prezentase la acest meci cu armele onorabile dar riscante ale temporizării lucide a jocului adversarei, cu perspectiva asigurării unei eventuale platforme a succesului propriu. Practic, aceasta însemna mai mult neșansa parterului de a înscrie, decît certitudinea propriei eficacități. S-a mizat enorm pe elasticitatea mijlocașilor și pe capacitățile de șuter ale lui Panait căruia, ce-l drept, nu-l lipsise mult să deschidă scorul, cînd la începutul reprizei I, a ciătînat bara cu un șut de la distanță.

Meșteri în a țese pasa pe spații largi, pricepuți în atacuri-surpriză cu contribuția fundașilor laterali, bine armați la mijlocul terenului, dinamoviștii băcăuani resimțeau însă lipsa unor înțaiși rapizi, incisivi, cu posibilități de a se adapta ad-hoc la maniera concretă de a juca a adversarilor. Ei nu posedă știința contraatacului rapid, trosind baloanele în pase stereotipe în avantaj, ușor de interceptat, încercînd astfel propriile realizări cu balastul ineficienței.

Toate aceste calități și carențe s-au oglindit și în a doua etapă cînd au înfruntat pe studenții clujești. Evidențierea primelor a fost facilitată de opoziția fără substanță și destul de haotică a acestora. Calitatea de gazdă le-a amplificat.

U.T.A.

MAI BINE CA ACASĂ

În jocul U.T.A.-ei s-a făcut simțită o netă schimbare în bine, chiar dacă arădenii au jucat, în această a doua etapă, în deplasare și au pierdut. Două elemente au contribuit — după noi — la realizarea acestui pas înainte:

1. Spre deosebire de meciul cu Progresul, U.T.A. l-a avut, în fața Rapidului, pe Pojoni, un jucător de mijlocul terenului cu calități remarcabile de tehnician și coordonator. Prezența lui a dat mai multă consistență și cursivitate jocului de ansamblu, făcîndu-se simțită în special în ceea ce privește ordonarea acțiunilor de atac. După ce își va intra „în mină”, Pojoni va putea fi și mai util formației textileste căci — să nu uităm — vine după o lungă inactivitate.

2. Un plus de combativitate și mai multă mișcare în atac, unde

aportul lui Tr. Popescu l-a întrecut pe cel dat în prima etapă de Șchiopu, iar Moț și Fl. Dumitrescu și-au depășit evoluțiile din partida anterioară. Remarcabil — în comparație cu meciul anterior — numărul șuturilor la poartă, executate din mișcare, de la distanță și cu destulă precizie. Mai bună și fluiditatea combinațiilor.

Deficitară în continuare, siguranța apărării imediate, ca și precizia serviciilor către liniile avansate (mai ales Petescu, care a început slăbuț sezonul, și Bodea, coplesit de emoțiile primului său meci în Capitală). O greșeală de apărare a dus — de altfel — la pierderea partidei cu Rapid, după cum un zid defectuos și un plonjon tardiv al lui Gornea au determinat pierderea unui punct la Arad.

Mateianu a... pasat și Zamfir (Jiul) a scăpat de emoții
Foto: B. ALEXANDRU

J I U L

O SCHIMBARE EXPLICABILĂ

Între comportarea Jiului din meciul cu Universitatea Craiova și cea de duminică aceasta, există o diferență ea de la pămînt la cer. Față de jocul obișnuit, de combinații multiple, pregătitoare, la mijlocul terenului, de „plimbare” a adversarului, din care ieșeau prin tîșniri rapide în apropierea porții adverse, în meciul cu Progresul, jucătorii de pe Valea Jiului s-au situat la polul opus. Și nu nu numai că nu le-au mai reușit pasele și combinațiile, dar ei n-au fost nici capabili de efortul fizic cu care ne obișnuiseră: excepțiile au fost puține (Peronescu, Georgevici). În rest prezente palide, chiar la jucători a căror valoare este a-

preciată (ca Libardi, V. Ionescu sau O. Popescu, de pildă).

Explicația? Una singură: gripa, căreia i-au căzut victimă cel mai mulți jucători. În asemenea situație — care impune acordarea circumstanțelor atenuante — am fi nedrepti dacă am judeca echipa după o comportare în condițiuni anormale. Cunoscină posibilitățile reale ale echipei, ea și adevărata ei totală la jocul ofensiv (trăsături prezente și diminuite, dar reduse din lipsă de mijloace fizice normale), așteptăm zile mai bune pentru Jiul, ca s-o putem aprecia just în acest campionat.

corectat, contra
inlestate la Bucu
pe poartă și eli
sivă a balonului.
Decizienilor ni se
scare a atacanți
Oprisan și Badea
urte sau pe alta,
a și Moldoveanu.
apărut tocmai ca
ni.
de asemenea, li
prezintă la nive
ză a competiției.

OC

BEȘ
IRMĂRI

arges prezintă un
pus la punct care
să se apere, să
să declanșeze la
un atacurile de
cu rapid, ritmul
enilor a crescut
artidei, perioadă
scris cele trei go
jocul cu un finis
ap ce pînă atunci
de tatonare, de
ea spune, cu care
eplat — potenț
arsarului. Față
de ompartimente, cel
ni s-a părut sub
te. Atît Olteanu
sint mai puțin
ul servindu-și co
ceeași promptitu
Totodată, ei pre
n.
Jocul de la Pi
cum au evoluat
cu Steagul roșu.
au fost luate
fortificare a ap
cipală în vederea
ind conștientul
le în care piteș
temperaze elanul
hlar să prela ini
Idea tactică pe
seră. Dobrin, ma
ajuns acum la
ținut și rolul de
d cu o precizie

cu aști

amoviștilor la acest început de retur, a prezentat
ecum chipul lui Ianus: una zbuciumată, întunecată
bitoare. De fapt, numitorul lor comun l-a consti
trucit puțin se așteptau ca bucureștenii să cap
propriu în fața Petrolului (pe care o și învinsese
și), după cum tot la fel de puțini erau cei ce le
în citărea pînă mai ieri inexpugnabilă, a Uni
vene.

se pare, de faptul că au pierdut startul în retur,
i apărut duminică pe teren cu dorința evidentă
i pluton. Numai că, spre deosebire de craioveni,
inimă de ambiție în fața unui adversar neînvins
hipa bucureșteană a știut să aleagă și să folo
cele mai adecvate. Astfel, în timp ce la meciul
ocea, atacantul cel mai periculos al oaspeților a
și cum a vrut (Boc, simplu spectator, l-a mai și
ava mingi, ca un adevărat partener...) la Craiova,
arul Universității și servantul său Martinovici, au
ați de Stoenscu și Dinu, lui Boc revenindu-i sar
reze (cu interdicția unor „numere personale”) în
e fundași. Și de această dată Boc a respectat în
le antrenorului ca de altfel și ceilalți coechipieri
init în permanentă. L-am văzut, de pildă, pe
l pe Popa, ca în secunda următoare să demareze
nat de Dinu.

„dispeceratului” lui Varga (ce-i drept, fortuită,
ntării lui Ghergheli) s-a dovedit a fi „plusul” de
li aveau nevoie. Busola introdusă de Varga în
it permanent jocul echipei, i-a indicat traiectorii
ocul terenului și declanșări imprevizibile pe con
Varga-Nunweiller VI-Haidu a asigurat astfel ela
i echipei, trecerea gîndită din apărare în atac și

nsemnat, de fapt, mai mult decît o schimbare la
cu etapa anterioară: o primă încercare de rein
țele sale tradiționale...

SUL

ms că-i lipseau
de bază, din
i”: din cei de
adversă (Stoi
ă), cu putere
u de mijlocul
ili să asigure
ru și să lege
u resurse și
ionare a aces
foangher). An
„Drăgușin mal
te și alte de
rad s-a îmbol
r-după antre
să-l piardă și
rin accident)
unele sale in
ilitatea forma
intărirea idee
ă fără rezulta
menea condiții
ulați aprecieri

Regrete tardive pentru portarul clujean Ringheanu. Dinamoviștii
băcăuani au deschis scorul Foto: V. BOGDANEȚ

matematică mîngea către cele
trei virțuri: Nutu, Radu și Jer
can. Efectele imprimate balonu
ul, făceau ca acesta să-și oco
lească adversarii, alungînd exact
acolo unde trebuia. Datorită
spontaneității lui Dobrin, pre
cum și tendinței atacanților de
a prefera cel mai scurt drum
spre poartă, piteștenii au pus de
cîteva ori în dificultate fundașii
adversari. I-am putea reproșa lui
Dobrin momentele de pasivitate
în joc. Păcat însă că forța, cali
tatea de bază atît de necesară
expedierii șutului, nu este dezvol
tată pe măsura celorlalte calități
ale atacanților de la F.C. Arges.
Prin declanșarea la momentul
oportun a contraatacurilor pre
cum și prin jocul calm, fără pa
nică în apărare, formația piteș
teană dovedește că știe să joace
și în deplasare fiind o redutabilă
pretendentă la titlu.

DOAR SURPRIZE ?

amoviștilor la acest început de retur, a prezentat
ecum chipul lui Ianus: una zbuciumată, întunecată
bitoare. De fapt, numitorul lor comun l-a consti
trucit puțin se așteptau ca bucureștenii să cap
propriu în fața Petrolului (pe care o și învinsese
și), după cum tot la fel de puțini erau cei ce le
în citărea pînă mai ieri inexpugnabilă, a Uni
vene.

nsemnat, de fapt, mai mult decît o schimbare la
cu etapa anterioară: o primă încercare de rein
țele sale tradiționale...

CIRCUMSTANȚE...

ciț de ciț juste, asupra poten
țialului real al echipei. Ii acor
dăm Progresului acest credit,
subliniind totuși două lucruri
pozitive, asupra cărora nu în
cape indoială:

1. tinerii folosiți cu acest
prilej, Marinescu pe post de
fundaș central dreapta, și Ale
cu, utilizat pe post de atacant
central dreapta, dar cu sarcini
de înaintaș retras, au dat sa
tisfăcție, în special ultimul;
2. se conturează o preferin
ță de joc deschis, ofensiv, deși
pe teren de multe ori așeza
rea ia forma unui 4-3-3, care
ar presupune accent pe defen
sivă. Păcat că Marianu fri
nează jocul (veche meteahnă),
iar Oaidă nu „prelucrează” ni
mic din ce-i oferă ceilalți.

„U” Craiova

CERTITUDINI INVALIDATE

Înainte meciului cu Dinamo,
Robert Cosmoc ne spunea că abia
atunci sosise momentul începerii
returului și pentru craioveni, sub
înțelegînd printr-un calambur
colorat autocritic, că în prima eta
pă, la Petroșani, jucătorii săi „nu
se văzuseră”.

Iată însă că la sfîrșitul celor 90
de minute de joc, arcu de triumf
pregătit pentru mult așteptata re
vanșă cu dinamoviștii bucureșteni,
se năruia sub povara reproșurilor
vehemente ale miilor de suporteri
craioveni. Ceea ce la Petroșani
părușe unora doar un debut ne
concludent, căpăta în urma primu
lui eșec pe teren propriu, după
aproape o mie de zile, conturul
unei evoluții necorespunzătoare.

Comportarea echipei a contras
tat, astfel, flagrant cu optimismul
afișat în preajma returului, pe
marginea turneului efectuat în
U.R.S.S. Antrenorul Cosmoc ne
vorbea atunci de noua dispoziție
a jucătorilor în teren, cu Bilan
„libero” și cu Adrian Popescu mij
locaș solitar în fața fundaziilor, mi
zindu-se mult pe tandemul Oble
menco-Martinovici, subliniind, tot
odată, achiziționarea unui tînăr
portar de valoare, Oprea. Conclu
zia lui Cosmoc era că „U” Craio
va intră în retur cu certitudinea
dobîndirii unui echilibru între
compartimente, bazat în bună mă
sură pe dezinvoltura cu care, afir
ma dînsul, au evoluat jucătorii în
ultimele meciuri ale respectivului
turneu.

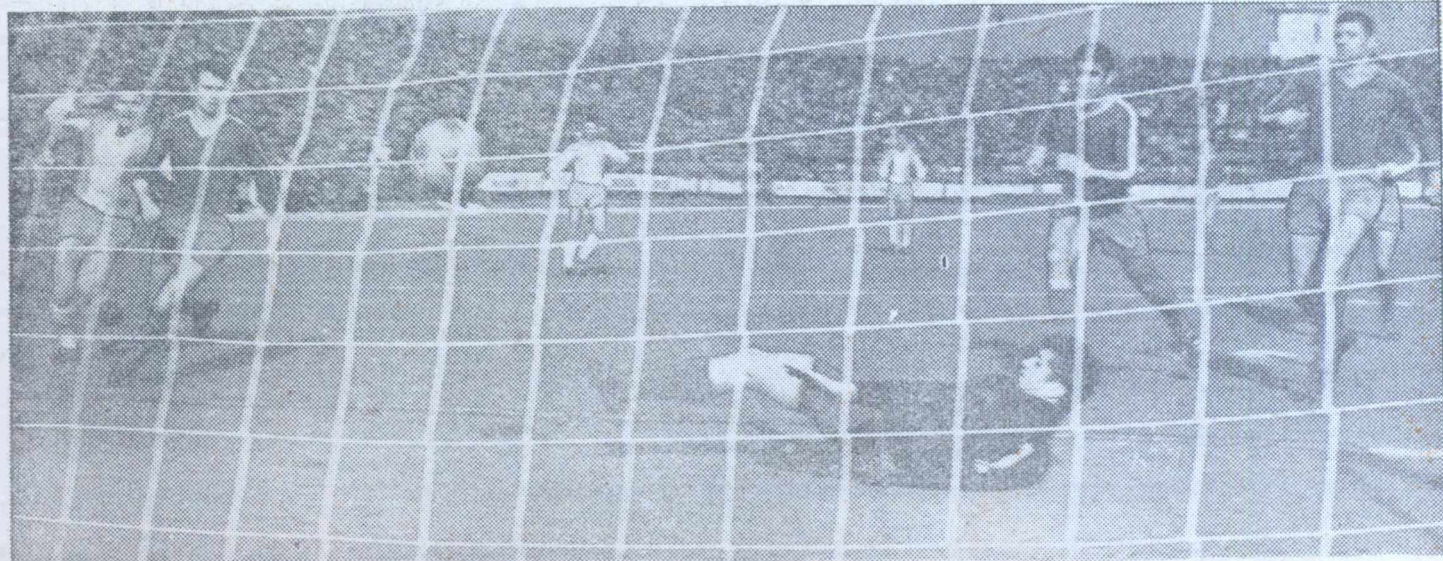
Urmărind însă evoluția craiove
nilor timp de 180 de minute, am
constatat că aceste „certitudini”
n-au rezistat bălăcii realiste din
campionat, una singură găsindu-și
validarea în teren: talentul por
tarului Oprea, cel mai bun om al
echipei în ambele meciuri.

Ce se întimplă în tabăra craio
venilor, pînă mai ieri pretendenți
la șefia clasamentului, acum cu
sacul gol după două etape?

„Motive obiective, ne spunea un
suporter craiovean, ne-au dereglat
mecanismul: Marin Marcel, „creie
rul” apărării, linut de examene pe
tușă; „linia de forță”, Strimbeanu—
Ivan, indisponibilă; Mincă acciden
tat... Marin Marcel, „obiectivat”
ca orice jucător de rezervă, nu se
arată prea convins că girul acordat
de conducerea echipei „noului val”
este, în prezent, justificat pe de
plin”.

Nu credem că încrederea acorda
tă tinerilor jucători trebuie pusă
sub semnul întrebării, ci numai
pregătirea acestora pentru joc, ran
damentului lor în teren. Este evident
că la mijlocul terenului, Adrian și
Marian Popescu nu reușesc să su
plinească lipsa lui Strimbeanu și
Ivan, cei care se străduiau să cana
lizare jocul, întotdeauna avîntat, al
craiovenilor pe făgașul combinativ.
Oblemenco, întors de dîneolo de
Ocean cu un ciudat aer de sufici
ență, pare un solist venit la con
cert fără nici o repetiție prealabilă
cu orchestra, în timp ce Martino
vici, ce și-a revendicat cu vehem
ență apartenența la olteni, do
vedește — cel puțin acum — că se
simțea mai la largul său printre
fugacii jucători ai Jiului.

În asemenea condiții este evident
că nu se poate vorbi despre echili
bru între compartimente, despre
eficiența noului dispozitiv al echi
pei, despre dezinvoltura cu care ac
ționează jucătorii; mai degrabă,
acestea rîmin un deziderat al Uni
versității Craiova.

Portarului constănțean Uju nu-i rămîne decît să privească mingea: 1—0 pentru Petrolul I

U l N-aș fi crezut că meciul de la Tg. Mureș va
fi atît de dificil! Raksi, Pavlovici și chiar Chiru
(de la care am o „amintire” ce-o voi simți cel
puțin săptămîna aceasta) au vrut să ne demonstreze
că au valoare. Și nu numai ei. Dumitriu III, de pildă,
cred că a făcut cea mai bună partidă din viața lui.
Mi-a plăcut, enorm! Noroc cu Gigi Tătaru! A mar
cat un gol cum n-am mai văzut de la... Nae Tătaru.
Și lăza a fost oarecum asemănătoare cu unele în care
Nae era irezistibil. Numai că, în locul lui Vasile Za
voda, pasa în diagonală a dat-o Sălmăreanu.

Da, a fost un meci trumos la Tg. Mureș, un meci
care mi-a înlărit convingerea că, în ultimă instanță,
ceea ce garantează reușita în fotbalul modern este
continua mișcare în spațiul de joc. „Războiul de tran
șee”, jocul pozițional (dacă este bine spus așa?)
s-a demonetizat. Astăzi, dacă vrei să te impui în fot
bal, trebuie să alergi neconștient. Mișcare, multă miș
care — iată devisa fotbalului modern. Mișcare cu
și fără balon. Și, mai ales, fără balon. Deplasări rap
ide, cu schimbări în regimul de viteză, cu schim
bări de direcție în alerzare... De fapt, nu-i nimic
nou, în esență, în aceste constatări. Numai că, în
imenă majoritate a cazurilor, pînă acum, am vorbit

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

CARE-I ADEVĂRATA „ARTĂ PENTRU ARTĂ”?

despre aceste lucruri doar la nivel de principiu.
Transferul de experiență din alte țări — prin con
fruntări directe sau prin alte mijloace — a dus cum
era și firesc la concretizarea acestui comandament
în ideile tactice pe care antrenorii încearcă să le
transpună în viața echipelor, idei care cer totodată
o nouă înzestrare tehnică, lizică și psihică.

Da, aproape de investițiile teoretice, în urma con
fruntărilor cu caracter internațional. Mi se pare in
teressant de observat că prima concluzie trasă privește
mărirea siguranței în apărare. Toamna trecută, noi —
Steaua — am produs o adevărată discordie printre
specialiștii și nespecialiștii datorită adopării unor mă
suri în apărare. „Dispariția spectacolului”, „sărăcie de
goluri”, „prea multă proză”, susținea amatorii de
artă pentru artă. „Dimpotrivă, contraataca tabăra a
versă. Fotbalul este o treabă prea serioasă pentru a
face romanță ieftină. De-abia aceste condiții garan
tează succesul de public și pe cel de ... casă.”

Ultimul a fost confirmat de viață. Noi, deși ne-am
apărat, am marcat cele mai multe goluri, realizînd și
partide spectaculoase, cu rezultate pozitive, în gene
ral. Obosiți, cum bine s-a remarcat o dată, în partida
de la Valencia și în altele două sau trei de campio
nat, la sfîrșitul sezonului, am început să jucăm pe
„atac”. Povestea ne-a costat trei goluri la Valencia,
și ... calificarea.

Iată că și Rapid se recondiționează. Deocamdată,
ar fi prematur să discutăm roadele acestei acțiuni.
Experiența este la început, iar în ce mă privește n-aș
vrea să fac aprecieri tocmai acum cu 3 zile înainte
de împlinirea directă. Fotbalul rămîne fotbal!

Am impresia însă că am depășit spațiul îngăduit,
lăsînd neîmplinită o lăgăduială făcută săptămîna tre
cută: discutarea relațiilor între jucători, pe teren.
Avînd în vedere că sint debutant în ale scrisului,
sper că o nouă cerere de aminare îmi va fi primită
fără reproșuri. Da?

STEAGUL ROȘU

INTR-O ZI BUNĂ

De la meciul inaugural al sezonului, stegarii s-au întors la Bra
șov cu povara celor trei goluri primite. O săptămîna mai tîrziu,
ei au lăsat o impresie bună, adjuceindu-și victoria după un joc
de calitate. De ce această diferență valorică într-un interval atît
de scurt? La Constanța, cele două compartimente (atac și apărare)
au avut o evoluție diferită. Atacul a fost șters, în timp ce apără
torii au reușit să se descurce, deși tot greul jocului fusese lăsat
pe seama lor. Înaintașii adversi l-au supus mai ales în repriza a
doua, la o prestune puternică, iar colegii lor din atac n-au fost
în stare să țină deloc mingea pentru a le oferi apărătorilor mo
mente de respiro. Într-un cuvînt, „11”-le brașovean n-a fost în
stare, la Constanța, să dea o replică colectivă adversarului.

Pentru meciul cu F. C. Arges au fost operate cîteva schimbări.
S-a renunțat în atac la serviciile lui Florescu și Selimeși, înlocuți
cu proaspeții legitimați, Ardeleanu și Gh. Nicolae, iar Ciutac
a făcut pereche de mijlocași cu Pescaru. În timp ce Ardeleanu a
evoluat promițător, tînărul Nicolae a fost o adevărată revelație,
creînd panică printre apărătorii piteșteni. Purtătorul tricoului cu
nr. 7 și-a părăsit zona de acțiune, a traversat în lung și-n lat
cîmpul de joc, derutîndu-și adversarii prin driblinguri precedate
de fente, șutînd periculos la poartă din orice poziție, sau pu
nîndu-și colegii de linie în situații de finalizare. De altfel, el a
expediat o dată mingea în bară și are și meritul de a fi înscrit
golul victoriei. Dar nu numai Gh. Nicolae a fost autorul victoriei
stegariilor, căci și ceilalți echipieri au luptat cot la cot cu el. Cu
toții au făcut o adevărată risipă de energie, ceea ce denotă că
potențialul fizic acumulat este corespunzător.

Foto: ION POPESCU

KAROLY SOOS CAUTĂ EXTREME

Se știe că fostul antrenor și selecționar unic al reprezentativei R.D.G., Karoly Soos și-a încheiat activitatea de 7 ani la Berlin, pentru a trece în capitala Ungariei, unde i s-a încredințat direcția și pregătirea selecționatei acestei țări.

Cel care a reușit, printr-o muncă exemplară și tenace, să pună pe picioare o formație bine cotate la bursa valorilor fotbalistice internaționale, cum a ajuns reprezentativa R.D. Germane, are o vastă experiență de jucător și de antrenor. Component al echipei Vasas Budapesta și al reprezentativei Ungariei până la vârsta de 28 ani, Karoly Soos a desfășurat, apoi, timp de trei decenii, o activitate prodigioasă ca antrenor al echipelor Kitzinzi, Dorog, Honved, Salgotarjan și Szombathely, după care a venit perioada de muncă asiduă în R.D. G.

Aici, a creat, cu răbdare și pricepere, o echipă redutabilă, care a reușit să se ridice la înălțimea celor mai bune selecționate europene și sud-americane. Victoriile obținute asupra reprezentativelor: Uruguay, U.R.S.S., Ungaria, Cehoslovacia, Chile, Suedia, Austria, ca și eliminarea reprezentativei noastre din preliminariile Jocurilor Olimpice — au jalonat drumul satisfaciilor lui Karoly Soos, ducându-l de la Berlin la Budapesta, unde-l așteaptă nouă muncă.

În R.D.G. accentul cădea pe pregătirea fizică, admirabil pusă la punct nu numai prin intensitatea de efort, dar și prin aparatele ajutoare de care săliile și terenurile de sport dispun din plin. Jucătorii sînt supuși la antrenamente tari (9 pe săptămînă), însumînd circa 16 ore, lunar jucătorilor li se fac examene minuțioase pentru a se verifica progresele obținute la coordonatele: viteză, dețentă, subtilitate tehnică etc.

Karoly Soos este pus, acum, în fața unor noi probleme în ceea ce privește selecționarea echipei Ungariei, care are cu totul alt profil tehnic-tactic. Pentru a-și ușura sarcina, noul selecționar a mărturisit că simte nevoia de a ține o permanentă legătură cu antrenorii echipelor de club, deoarece acestora le revine grija pregătirii continue a jucătorilor lor. La lotul național, K. Soos își păstrează numai rolul de a eșua planurile tactice de ansamblu, de-a șlefui jocul colectiv al viitoarei selecționate. Pentru verificare, antrenorul preconizează meciuri în fiecare miercuri, cu durata de 70 minute, spre a se forma în special, un ritm cât mai viu de joc.

În problema atît de controversată a cantonamentelor, K. Soos și-a arătat hotărîrea de a stringe la un loc pe selecționabili numai cu o săptămînă înaintea meciurilor, considerînd că această perioadă este suficientă pentru o pregătire în comun. Antrenorul maghiar urmărește să crească potențialul de luptă al echipei, căreia să-i confiere un foarte pronunțat spirit ofensiv.

Dar, pentru a atinge un asemenea obiectiv, K. Soos trebuie să rezolve o problemă dintre cele mai splendoase: lipsa unor extreme specializate. Nici Bene și nici Farkas, care sînt utilizați acum, pe aceste posturi, nu joacă în propriile

lor echipe, ca aripi. Selecționarul este, în căutarea unor jucători care, prin viteză, tehnică și simț de orientare tactică, să îndeplinească rolul devenit esențial în fotbalul modern, chiar dacă ei vor adopta modalitatea engleză de joc, a aripilor mascate... O preocupare egală arată K. Soos și pentru consolidarea dispozitivului defensiv, unde

nu mai poate conta pe Matrai, iar Meszoly dă semne de oboesală.

În ceea ce privește sistemul ce-l va adopta reprezentativa Ungariei, K. Soos are o singură predilecție: apărarea cu 4 fundași. Pentru linia de mijloc și cea de atac, el nu vrea să fi zezeze nici un fel de formulă cifrică. Ea va fi realizată numai în funcție de numărul atacanților adversi, ca și de posibilitățile jucătorilor proprii. Elementul de bază al liniei de mijloc este Rákosi, destinat, prin puterea lui de luptă, să acopere o mare zonă, fiind și constructor al acțiunilor și finalizator.

Pentru viitorul meci cu reprezentativa U.R.S.S. în campionatul Europei, selecționarul se arată optimist, bazîndu-se pe colaborarea cu antrenorii cluburilor care dau jucători echipei naționale.

A. B.

Rajko Mitici: DIFICULTĂȚI DIN PLECARE?

Odată încheiată așazisă vacanță de iarnă și reluat campionatul, pentru Rajko Mitici a venit timpul să-și concretizeze toate intențiile și planurile puse la punct în perioada de întrerupere a activității competiționale. De fapt, pentru selecționarul iugoslav abia încep grijile alcătuirii reprezentativei în vederea debutului în „sferturile” campionatului Europei (cu Franța, la 6 aprilie la Marsilia — primul meci). Și acest lucru a fost limpede chiar de la

PRIMUL ȘI ULTIMUL TEST

care a avut loc la 13 martie la Belgrad, în compania selecționatei orașului Sofia — alias reprezentativa Bulgariei. Programul competițional concentrat nu-i permite lui Mitici alte verificări în meciurile publice pînă la plecarea la Marsilia.

Contra fotbalistilor so-

fioți, selecționarul iugoslav și antrenorul echipei Stankovici au supus unui examen un efectiv de 13 jucători, selecționați dintre cei 472 de profesioniști din prima ligă (restul, pînă la 1396, activează în cele două serii ale ligii secundare). Și nu se poate afirma că Mitici și-a mai risipit din grijile care-l frământă înaintea confruntării cu

reprezentanții „cocoșului galic”.

PROBLEMA NR. 1

Pentru el, problema nr. 1 este să găsească o formulă de echipă care să treacă cu succes „hopul” de la Marsilia. Și acest lucru nu-i o treabă ușoară atunci cînd ai plecați peste hotare o sumedenie de jucători de clasă, la care — pentru că nu pot sta la dispoziție atunci cînd este necesar — trebuie să renunți. Așa cum a făcut Mitici.

Dar, la această primă dificultate s-a adăugat o a doua, la fel de importantă: cînd în jucătorii cei mai experimentați, rămași în țară, nu au putut fi folosiți contra Sofiei. Este vorba de: fundașul central Rasovici (Partizan) — militar în prezent, ca și înaintașul Zambata (Dinamo Zagreb), Gaiaci (Steaua roșie) — cel mai bun fotbalist iugoslav — care acuză un accident, dar se pare că la mijloc este vorba de un conflict cu clubul său, Hasanaghici (Partizan) — care împreună cu Hosic alături de un redutabil cuplu central de înaintași supranumit „H-H”, și Becejat (Olimpia) — aflat în relații proaste cu selecționarul.

CU GINDUL ȘI LA C.M. 1970

În asemenea condițiuni, Mitici s-a văzut în situația de a se bizui în majoritate pe elemente tinere, încă „necoapte” pentru o partidă atît de decisivă și, în plus, aflați abia la începutul activității competiționale (campionatul a fost reluat la 10 martie).

Pe de altă parte însă, Mitici trebuia să lanseze în arena internațională jucătorii tineri foarte dotați pentru că pe ei va conta în preliminariile campionatului mondial. Și el speră să facă voiajul în Mexic în 1970...

Așa se explică de ce contra echipei bulgare din selecționată au făcut parte — alături de cîteva consacrați (Pantelici, Fazlaghici, Osim) și ei însă cu mulți ani de carieră înaintea — și numeroși jucători tineri, care au absolvit cu destul succes prima încercare. Mitici a reînnoit creditul acordat lui Jeftici (22 ani) — fundaș stînga la Steaua roșie — mijlocușului Georgievici (Partizan) — de 19 ani — ca și extremul drept Cereck (Dinamo Zagreb) și atacantului central Musenici (Sarajevo), în vîrstă de 22 de ani — autor a două goluri în meciul cu Sofia.

PARERI FRANCEZE

Jocul Belgrad-Sofia a fost urmărit și de observatori francezi: trimisul lui Dugaueuz, antrenorul Fruchart, și al ziarului „L'Equipe”, J.-Ph. Rethacker. Ei consideră că echipa iugoslavă, a cărei osatură au asigurat-o Dinamo Zagreb și cele două din Sarajevo (care au dat 7 jucători), a dat satisfacție și... semne certe de formație cu mare viitor. Aprecieri care, desigur, sînt de natură să placă lui Mitici, dar pe acesta îl interesează deocamdată atingerea primului obiectiv: calificarea în turneul final al campionatului Europei. Va reuși el să definitiveze pînă la 6 aprilie echipa națională care să fie capabilă să elimine Franța? Iată întrebarea și problema care-l frământă după acel 3-3 reușit pe teren propriu în fața Sofiei.

VALCAREGGI ÎI URMĂREȘTE PE... ENGLEZI

CORESPONDENȚA SPECIALĂ

În fața Elveției în decembrie anul trecut. Dar Elveția e o echipă de forțe limitate. În turneul final al „Campionatului Europei”, și chiar și pînă atunci, Italia se va afla în fața unor adversari foarte dificili și decizi să-și vîndă scump pielea. Nu e nici un dubiu că conducerea tehnică a Federației italiene gîndește că va putea să depășească Bulgaria fără prea mari eforturi și amină pentru mai, decizia pentru reconstruirea echipei care ar trebui, eventual, să participe la finala „Campionatului Europei”.

Să examinăm situația. La Cagliari, a câștigat următorul 11: Albertosi — Burgnich, Facchetti — Ferrini, Picchi, Bercellino — Domenghini, Rivera, Mazzola, Juliano, Riva. Figurau ca rezerve portarul Vieri, „il libero” Castano, fundașul lateral Salvatore, mijlocașii Rosato, De Sisti și Rizzo, centrul atacant Boninsegna. De asemenea, erau incluși

MAZZOLA

pe lista trimisă la U.E.F.A., dar n-au fost convocați la Cagliari, portarul Zoff, fundașul Poletti, mijlocașul Fogli și extremul stînga Pascutti.

În teorie, toți acești 22 de jucători vor putea fi din nou convocați pentru partida de la Sofia. În acest moment, Facchetti și Bercellino sînt indisponibili din cauza unor accidentări de joc, dar cu siguranță vor fi utilizabili în cîteva zile. Singurii pentru care ar putea exista dubii sînt vechiul „il libero” Picchi și aripa stînga Riva care se plînge în continuare de dureri musculare.

Nu toți selecționabilii au disputat însă un bun campionat și este posibil ca și alte nume să-și pună candidatura pentru tricoul național: Bulgarelli, de curînd reîntors la Bologna, după o lungă absență din pricina unei accidentări; stoperul Fiorentinei, Bertini; „bătrînul” Corso al Interului; Sacco, Zigoni și Leoncini de la Juventus; Lodetti și Prati de la Milan; Agropi, Moschino și Facchin de la Torino; tîndrul centru atacant Anastasi de la Varese. Opinia noastră este că Valcareggi va repeta convocarea făcută pentru Elveția, incluzîndu-i, poate, pe lista oficială a celor 22 pe Bertini, Sacco, Lodetti, Zigoni și cîteva alții. Dar echipa care a învins la Cagliari nu va fi modificată decît în caz forțat. Iar dacă Riva nu va putea juca, Valcareggi va alege între Pascutti, Zigoni, Prati și Facchin. Dacă Picchi va fi considerat la vîrstă de a merge la pensie, va fi probabil folosit Castano.

În concluzie, în lumina celor mai raționale previziuni, „squadra azzura” nu vrea să încerce experiența în partida de la 6 aprilie de la Sofia. Mai ales că italienii îi cunosc destul de bine pe adversarii lor, mai puțin Valcareggi care nu manifestă prevedere și grija impusă de o confruntare ca aceea cu valoroșii oameni ai renumitului dr. Boșkov.

LUIGI SCARAMBONE

Milano, 20 martie 1968.

...ȘI ALTE PREOCUPĂRI...

● H. Schön, selecționarul vest-german, își ia măsuri pentru pregătirea echipei în vederea campionatului mondial, al cărei turneu final nu vrea să-l rateze, cum a pătît în campionatul Europei. Una din măsurile preconizate este perfectarea unui turneu în Mexic, gazda viitoarei ediții a C.M., pentru a constata personal influența altitudinii asupra jucătorilor. Federația din R.F. a Germaniei a perfectat trei întâlniri cu echipa Mexicului, jocuri care vor avea loc la 18, 20 și 23 decembrie a.c. De asemenea, forul vest-german este în tratative pentru perfectarea altor două întâlniri, cu Argentina și Chile, care să aibă loc în continuarea turneului în Mexic.

● Echipa Cehoslovaciei are un calendar destul de

convenabil în preliminariile campionatului mondial. Două meciuri vor avea loc în toamna acestui an: Danemarca-Cehoslovacia la 25.IX și Cehoslovacia-Danemarca la 20.X; alte două în primăvara 1969: Irlanda-Cehoslovacia la 4.V și Ungaria-Cehoslovacia la 25.V; în fine, ultimele două în toamna anului viitor: Cehoslovacia-Ungaria la 14.IX și Cehoslovacia-Irlanda la 7.X. În raport cu aceste programări vor fi desfășurate și pregătirile lotului reprezentativ, cu grija să nu se rateze calificarea cum s-a întîmplat în campionatul Europei. Mai ales că ultima partidă o va susține tot cu Irlanda, care i-a barat drumul spre sferturile de finală europene, oferînd calificarea Spaniei... Și antrenorul federal Marko nu uită asta...

HANOVRA '96

Moda germanică a cluburilor își prezintă chiar din titlatura multora dintre ele, anul de naștere al acestora. Astfel clubul pe care vi-l prezentăm cu acest prilej «Hanovra '96» vă oferă dintr-un început certificatul său de naștere. Ceea ce se știe însă mai puțin este cum a apărut pe lume **Hannoverscher Sport-Verein** în anul 1896, cum a evoluat el pe coordonatele fotbalului modern.

Data exactă a întemeierii clubului: 12 aprilie 1896. Părinții noului vlăstar au fost însă... atletismul și rugbyul. Au mai trebuit să treacă cinci ani până ca fotbalul să dobândească recunoașterea legală, nevoit fiind însăși mai păstreze locul trei pe lista sporturilor practicate la club. Poate din această cauză el a rămas minor și peste cei 18 sau 21 de ani necesari, îndobâște, majoratului! Căci echipa de fotbal a clubului Hanovra a intrat pentru prima oară într-o competiție în anul 1933, în liga **Niedersachsen** (Saxonia de Jos).

Cortegiul funest al războiului hitlerist a lăsat urme groaznice în frumosul oraș saxon care prezenta în anul 1945 doar imaginea unor ruine. În anii postbelici, reconstrucția orașului a însumat și noul stadion: teren de fotbal, pistă de atletism și alte amenajări necesare. Capacitatea stadionului: 80.000 de locuri. A fost inaugurat în anul 1954, cu prilejul meciului internațional R.F.G. — Franța.

Inaugurarea noului stadion a fost sărbătorită de fotbalistii clubului printr-o performanță mult dorită: dobândirea campionatului național. În finală Hannover '96 a învins pe **F. C. Kaiserslautern**. Aceasta a prezentat o echipă compusă din zece vedete și un... debutant. Și cum debutantul s-a nimerit a fi tocmai portarul, Holz, total dezorientat de mulțimea aflată pe Hamburg Volkpark-stadion, jucătorii saxoni i-au administrat o porție de cinci goluri!

Totuși, din echipa care câteva săptămâni mai tirziu avea să cîștige **Cupa Mondială la Berna**, făceau parte cinci jucători de la Kaiserslautern (frații Fritz și Olmar Walter, Kohlmeier, Eckel și Liebrich) dar nici unul de la Hanovra, deși halful Zielinski jucase în meciurile anterioare...

Dar cum gloria nu ține întot-

deauna un deceniu, debutul Bundesligii (prima divizie postbelică în R.F.G.) în anul 1963, nu înscrie și pe Hanovra '96 printre protagoniste. În primăvara următoare însă, ea cîștigă barajul și promovează în prima ligă unde se consolidează apoi ca echipă de prim rang, deși n-a avut „stele” în formație. A fost întotdeauna însă o echipă, în sensul cel mai autentic. De aceea n-a mirat pe nimeni că consiliul de conducere al clubului s-a gândit la o vedetă, un jucător care poate hotărî singur soarta unui meci, care poate polariza interesul mulțimii, așa cum e Seeler la Hamburger S.V., Radenković la München 1860 și alții. Astfel în toamna trecută, cînd internaționalul iugoslav **Iosip Skoblar** (26 de ani) a primit aprobarea de a juca în străinătate, clubul saxon l-a legitimat, în urma unei acerbe concurențe cu Bayern München, deși campionatul începuse și nu-l putea folosi timp de nouă luni. De ce a optat totuși Skoblar pentru Hanovra? Pentru că aceasta i-a oferit posibilitatea de a juca pe intervalul celor nouă luni la echipa franceză **Olympique Marseille**, în timp ce clubul münchenez nu-i oferise decât postul de asistent al celebrului său compatriot, antrenorul **Ceaikowski**, ceea ce practic însemna inactivitate.

Cu Skoblar se pare că Hanovra '96 a rezolvat problema golurilor, iar la mijlocul terenului, echipa are un alt jucător de clasă: **Hans Siemensmeyer**. Acest jucător, în vîrstă de 27 de ani, cunoscut și de publicul român în urma meciului de la București cu reprezentativa R. F. a Germaniei, a fost promovat în prima echipă a Hanovrei de către antrenorul **Helmuth Kronsbein**. Posedînd un calm proverbial, păstrîndu-și singele rece în cele mai dificile momente ale meciului, Siemensmeyer era folosit de Kronsbein ca „omul din spate”. Noul antrenor al formației, însă, **Buhitz**, i-a deschis calea spre înainte, Hansi începînd să marcheze goluri. Și cînd acesta a și înscris toate cele trei goluri ale echipei sale, ce servea ca partener de antrenament echipei Franței, **Juste Fontaine** s-a întrebat de ce Siemensmeyer nu joacă în echipa reprezentativă a R.F.G. Ironia soartei a făcut însă ca în meciul de la Berlin din toamna trecută, cînd R.F.G. a învins cu 5-1 echipa Franței (ce-i drept, pregătită de **Louis Dugaueux**), jucătorul de la Hanovra să înscrie două goluri!

Cu un asemenea tandem ca ax al unei echipe ce se bazează totuși pe jocul colectiv, Hanovra '96 speră să dobândească pînă în 1970, al treilea titlu de campion.

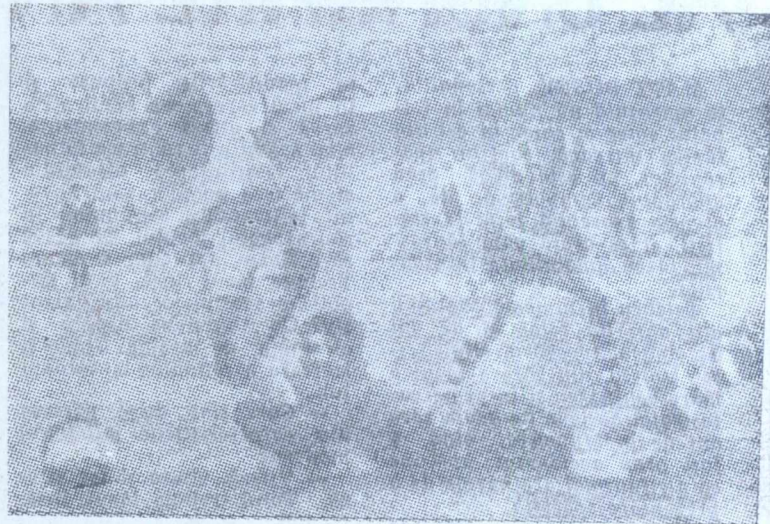
— p. sl. —

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

AH! ARBITRII!

Doi jucători celebri, într-un meci nu mai puțin celebru vă demonstrează cum un arbitru poate să devină... celebru. Amancio (Real), în tricou de culoare albă, a scăpat singur spre poartă și, a ajuns în fața buturilor adverse unde l-a driblat și pe portar. Neavînd ce să mai facă, acesta — chiar dacă se numește Iribar (Atletico Bilbao) și are o faimă internațională și este și portarul echipei Spaniei, a recurs la

clasicul fault, apucîndu-l de picioare pe nu mai puțin celebrul său adversar de la Real. Poate exista un fault mai... clasic decît acesta și poate fi dată altă decizie de cît penal? Ei bine, conducătorul jocului — aflat departe de fază (cum obișnuiesc uneori și „cavalerii flăcărului” de la noi) n-a dat această decizie. Să vă mai spunem ce cadouri... sonore l-au făcut tribunele?

I S-A SATISFĂCUT CEREREA

Cu 24 ore înainte meciului de cupă Liverpool — Tottenham, conducerea primei echipe a primit o cerere din partea unui individ prin care solicita un bilet de intrare. „Cer seze că nu pot sta la coadă să-mi pot procura biletul necesar, spunea el în cauză, dar numai joi seara (n.n. meciul a avut loc sîmbătă) îmi va expira... condamnarea și voi fi eliberat.”

Deși cele 14.000 bilete puse în vânzare au fost epuizate într-un timp record, conducerea clubului Liverpool a reușit să satisfacă cererea neobișnuitului supporter, a cărui supremă dorință la ieșirea din închisoare era să-și vadă echipa favorită.

SOLUȚIE SALVATOARE

Clubul elvețian Servette Geneva, dacă nu are o poziție prea bună în clasamentul primei categorii în care activează, este în schimb unul dintre cele mai uitate din țara sa, cu echipament de joc, cu toate că mijloacele sale financiare nu sînt deloc strălucite. Căruia fapt se datorează acest lucru?

Ingeniozității antrenorului său — Jean Snella — care a dat ordin ca la meciurile jucate pe teren propriu, difuzoarele să transmită înalte de începere și în pauza meciurilor diferite anunțuri publicitare de genul acesta: „Tricourile echipei Servette sînt oferite de firma X” sau „Balonul meciului a fost furnizat de către casa Y”. În acest mod, firmele respective se văd obligate de fiecare dată să ofere clubului tricouri, mingi, ghete etc., astfel că magazia este tot timpul aprovizionată.

UN FOTOLIU GOL

...Acela al președintelui U.E.F.A., G. Wiederkehr, care nu a participat la ultima reuniune a Comitetului Executiv F.I.F.A. Absența sa a fost determinată de neînțelegerile cu sir Stanley Rous, președintele forului internațional, asupra numărului de locuri atribuite Europei în turneul final al C.M. 1970 și, mai ales, neadmiterii punctului său de vedere de a transforma „Campionatul Europei” ca fază calificatorie în vederea turneului final al competiției supreme.

Între timp, punctele de vedere ale celor doi președinți s-au apropiat, și se dă ca sigură admiterea tezei lui G. Wiederkehr

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ATACANȚI

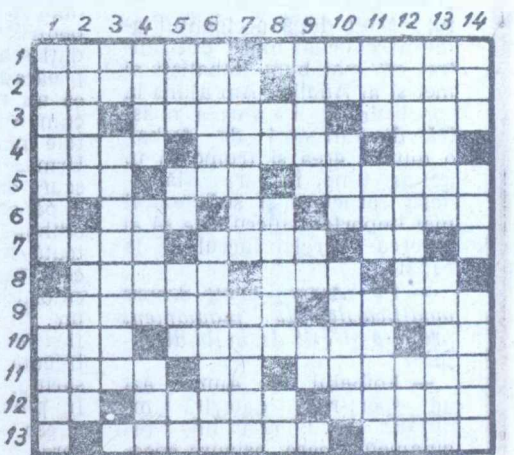
ORIZONTAL: 1) Un atacant de la Petro-lul... — ...unul de la Dinamo București... 2) ...și altul de la Rapid — Ionescu de la Rapid, cu cel de la Jiul sau cu cel de la Petrolul. 3) Necum — Înaintaș la Steaua... — ...și unul de la Farul. 4) Vas — Atacant la A.S.A. — După Dumitriu de la Rapid sau după unul din frații Dridea. 5) Număr la portar — Joacă la Rapid — Tinăra extremă la U.T.A. 6) Pitic — Ion Barbu — Jucător la C.F.R. Timișoara. 7) Anason — Onomatopee — Căciu. 8) Verbul înaintașilor — Atacă înapoi — Posesiv. 9) Aripă dreaptă a dinamoviștilor bucureșteni — A se amări. 10) Adrian alintat — A da la strung — Soare. 11) Viuleț — Ursu Grigore — Talentat fotbalist pitestean. 12) Ene II! — Atacant la „U” Cluj — Cu el atacă Aurel Vernescu. 13) Înaintaș petrolist — Joacă la C.S.M. Sibiu.

Fost atacant la Știința Cluj — Pachet de hirtie. 5) Insulă în Mediterana — Dan Coe — Produs lactat — Pavel Roman. 6) A pîndi — Le fac înaintași la jocul mingii cu capul. 7) Fără excepție — Are în linia de atac pe Kraus, Turcan, Jercan etc. 8) Emil Kroner — Atacant la „U” Cluj — Una și una! 9) Uzată — Comparativ — Nicolae Dumitru. 10) Acum — Mic lac în Germania

— Ține de cald. 11) Zahăr pisat — Arbitru în infern — Pește. 12) Atacanți — Jiul. 13) Pasăre de baltă — Popescu, în linia de atac la „U” Craiova. 14) Acum la Iași — A fost odată — Atacant la Farul.

Cuvinte rare: ANIS, ESO, IXT, EAC.

SERGHEI COLOȘENCO
Constanța

VERTICAL: 1) Extremă ploieșteană — Înaintaș la Știința Constanța. 2) În atacul Petrolului... — ...și în cel al Jiului. 3) Comun la un înaintaș! — Frați fotbaliști atacanți. 4) Aici activează divizionara „C” Mureșul —

Fotbal

REVISTĂ SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-tia: București, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voirescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

Atacul lui Hanovra '96 (tricouri închise), dezlănțuit în meciul cu V. S. Hamburg

PENALTIUL FATAL

În cursul unui meci regional din Saxonia, cu două minute înainte de sfîrșitul final, arbitrul jocului a acordat un 11 m în favoarea oaspeților, scorul fiind în acel moment 4-0. Conducătorul jocului a luat balonul și, în momentul în care s-a aplecat să-l fixeze la punctul de 11 m, din cauza unei puternice emoții a suferit o criză cardiacă, succombînd pe loc.

CREZUL FOTBALISTIC AL UNUI MARE ANTRENOR

MATT BUSBY, personalitate marcantă nu numai în fotbalul englez ci chiar în cel din lumea întreagă, contrar aparențelor, nu este deloc greu abordabil. Dimpotrivă, de o atenție deosebită față de zăriști, el se arată gata să răspundă cu amabilitate întrebărilor.

Celebru în lumea fotbalului, atât datorită celor 21 de ani de când activează la Manchester United, din care a făcut o mare echipă, cit și în urma catastrofei aeriene de acum zece ani de la München, când a fost grav accidentat, aproape că nici nu mai are nevoie de o prezentare specială.

Cu toate astea, convorbirea noastră, purtată la Katowice, în Polonia, cu prilejul meciului Gornik Zabrze — Manchester United nu putea începe fără întrebarea de rigoare: — Vă rog, mai întâi, o mică... autoperzentare pentru cititorii revistei „FOTBAL” din București.

— Ce să vă spun? Că am 61 de ani? Că sînt la Manchester United din 1947? Că, de fel, sînt scoțian și nu englez, cum cred cei mai mulți? Că am jucat mijlocas dreapta în naționala Scoției? Că am scăpat de la moarte în urma catastrofei aviatice din februarie 1958? Toată lumea știe! Așa că...

— Manchester United este o echipă cunoscută în lumea întreagă; cum ați reușit să o aduceți la această valoare ridicată?

— Totul depinde, din punctul meu de vedere, de mijloacele materiale pe care le ai la îndemână. Adică, dacă eu am suficiente lire sterline pot pune în picioare o echipă de supervedete. Se prea poate însă ca aceste vedete de 14 carate să nu se asambleze, să alcătuiască o echipă mediocră. Aici intervine antrenorul cu știința lui, cucerită indiferent cum, pe băncile școlii sau în practică, sau cu flerul lui. Uneori e suficient să schimbi numai o piesă și angrenajul merge fără greș. Alteleori — muncești ani întregi și... degeaba. Dar chestia cu supervedetele fiind greu de realizat, intervine construirea unui „11” din ce ai la îndemână, sau din ce îți pun la dispoziție echipele de juniori ale clubului și... maidanele. Ca antrenor sînt nevoit să umblu, uneori, luni întregi prin toate terenurile și coclaurile Manchesterului pentru a ochi talente. Mai niciodată, dacă stăruiești, nu dai greș. De pildă, pe Bobby (n.n. — Charlton) l-am descoperit cînd avea 15 ani și juca într-o formație periferică de juniori. Pe K'idd o mare speranță a mea și a echipei Angliei, l-am pescuit dintr-o echipă școlară. Dar procesul de clădire al unei echipe este lung și anevoios presărat cu piedici și asperități, unele la care nici nu te aștepti. Citeodată ești complet demoralizat, vezi că toată munca e în van și-ți vine să lași totul, dar noroc că supărarea trece și, a doua zi, reîncepi cu aceeași înversurare. Si e imposibil să nu reușești. Eu, cînd adusesem vechiul Manchester United la o oarecare valoare, mi-am văzut totul năruit după accidentul amintit cînd am murit opt din trei cei mai buni fotbaliști ai mei și ai Angliei. Am ajuns la concluzia că, în munca noastră, de antrenori de fotbal, o muncă grea și frumoasă în același timp, în care plămădești caractere și suflete, cel mai important lucru este să ai puterea să reiei lucrul de la capăt.

— Ce părere aveți despre modificările de regulament propuse și atât de mult discutate?

— Fotbalul a ajuns azi un sport-rege datorită simplității regulamentului, regulament, care asigură spectaculozitatea jocului. Toate

te modificările propuse și în jurul cărora s-a făcut atîta zărvă și atîtea experimente, s-au arătat a fi contrare fotbalului. Desființarea ofsaidului și mărirea porților s-au dovedit falimentare schimbînd în rău aspectul jocului. De aceea să-l lăsăm așa cum e acum! Trebuie făcut, însă, ceva împotriva acestui joc ultradefensiv? Cu timpul va dispăre și el singur, de la sine. Chiar și Herrera a renunțat la betonul lui...

— Care sînt, după părerea dvs., caracteristicile fotbalului modern?

— Viteză, viteză și iar viteză. Totul trebuie făcut, însă, cu cap.

— De ce credeți că există aceste „fading”-uri în comportarea echipelor campioane de la un an la altul, ținînd seama că efectivele sînt în mare parte neschimbate?

— După cîștigarea titlului de campioană intervine, fără

cursul zilei — tot ceea ce mi se indică mai important în presa din lumea întreagă, despre fotbal, firește, de către serviciul nostru de documentare.

— Ce rol acordați cupelor europene?

— Foarte mare, datorită posibilităților de cunoaștere, de schimb de opinii, care fac posibil ca echipele să învețe unele de la altele. Totodată însă au „stricat” caracterul fotbalului: din ofensiv a devenit cu predilecție defensiv. Cu regularitate echipa gazdă atacă și cealaltă se apără. Dar, cum v-am spus, va trece și asta...

— Ce importanță acordați presei?

— Foarte, foarte mare. Și mă conduc în acest răspuns nu numai după părerea mea, dar socotiți și dv. la noi, în Anglia, la meciurile de mare atracție, vin citeodată mai mult de 100.000 de spectatori. Cu toate astea, la terminarea partidelor sau a doua zi, toți cei ce au asistat la meciul în cauză citesc și cronicile publicate în ziare. De ce? Doresc, probabil, să-și confrunte părerea lor cu cea a celor care scriu și de multe ori spectatorii își modifică opinea după cele citite. Presa face legătura între noi, antrenori, jucători, conducători de cluburi și publicul, acea sută de mii de oameni care, venind la stadion, achită biletul de intrare și susține, în felul acesta, echipa. Pentru ca în presă să nu se strecoare inexactități, ea trebuie cît mai bine informată. La noi, la Manchester United, există un întreg serviciu de relații cu presa. La cererea acesteia sau din inițiativa noastră, sînt oferite programe, prospecte, amănunte, istoricul clubului etc. etc.

— O ultimă întrebare, pentru încheiere: cu cine ați dori să vă întâlniți în semifinale „Cupei campionilor europeni”?

— Cu oricine, numai cu Real Madrid n-aș vrea. Dar poți să știi cum cad sortii? Oricum, sîntem pentru a patra oară în semifinalele „C.C.E.”. Niciodată nu am ajuns în finală. Așa cum am mai spus și altădată, Celtic, cîștigătoare de anul trecut a competiției, a arătat drumul echipelor britanice și, ca atare sper ca Manchester United să fie prima formație engleză care să cucerească trofeul...

Mircea TUDORAN

Interviu cu
MATT BUSBY

să vrei, o mulțumire de sine, o descețare nervoasă care, oricît de mult ai lupta împotriva ei, nu poți s-o înlătură total. Cum s-a întimplat cu noi, în meciul cu Chelsea cînd am pierdut pe teren propriu, după ce cîștigasem partida-tur cu Gornik. A fost prima noastră înfrîngere la domiciliu după 36 de victorii consecutive.

— În ce constă ziua dv. de lucru?

— Nu vreau să spun, așa cum afirmă mereu Helenio Herrera, că el și noaptea cînd doarme tot la fotbal se gîndește! Dar aslăzi, pentru a reuși într-o direcție oarecare, trebuie să ajungi în cele din urmă cu ceva mai sus decît cel pe care vrei să-l întreci, decît pe cel pe care l-ai ales ca etalon. Și atunci, firește, începi să te preocupi cît mai mult de specialitatea pe care ai ales-o, către care ai aptitudini. De pildă, eu îmi încep ziua de lucru dis-de-dimineață făcînd, împreună cu prietenul și secundul meu Jimmy Murphy, planuri pentru ziua respectivă de lucru. Pe la ora 10 vin jucătorii, stabilim împreună cu ei planul de bătaie pentru meciul următor. Vă dați seama că nu în fiecare zi programul este același, pentru că nu în fiecare zi pregătești, cum am spus, planul de bătaie pentru meciul următor. Urmează un antrenament scurt dar de mare intensitate, după care — masa și orele de odihnă. După amiază, din nou toată lumea la stadion. De cele mai multe ori ziua jucătorilor nu se încheie fără un film în care prezentăm fie meciul nostru de simbăta trecută, fie pe cel al adversarului de simbăta viitoare. În plus, trebuie ca zilnic să citesc — ceea ce îmi face plăcere și, de fapt, constituie clipele mele de recreare din

Brazilia nu va juca la București

Aseară, în cadrul unei importante conferințe de presă ținută la Rio de Janeiro, președintele Confederației de sport braziliene — Joao Havelange — a comunicat programul definitiv al reprezentativei pentru acest an. Havelange a anunțat că, între 9 și 12 iunie, fotbaliștii brazilieni vor susține două meciuri cu Uruguay, după care vor începe turneul lor peste ocean. Acesta va avea următorul program: 16 iunie — cu reprezentativa R. F. a Germaniei (la Frankfurt); 20 iunie — cu Polonia (la Varșovia); 26 iunie —

cu Cehoslovacia (la Praga); 30 iunie — cu Portugalia (la Lourenco Marques). În continuare, programul este: la 7 și 10 iulie — cu Mexic (la Mexico City); la 14 și 17 iulie cu Peru (la Lima). Pentru sezonul de toamnă sînt perfectate următoarele întâlniri: în noiembrie — două jocuri cu Mexic la Rio și Sao Paulo; apoi două meciuri cu Chile la Santiago și, probabil, două partide cu Anglia și R.F. a Germaniei la Rio de Janeiro. Deci, după comunicarea oficialului brazilian, meciul România — Brazilia nu va mai avea loc

Epilogul afacerii Port Vale

Mathews demisionează!

Se cunosc împrejurările în care, la clubul Port Vale, unde funcționează ca director tehnic celebrul Stanley Mathews, a fost ordonat o anchetă spre a se stabili dacă jucătorii amatori au primit importante sume de bani, beneficiind de un regim egal cu al profesioniștilor. Concluziile comisiei au fost acuzatoare la adresa conducerii clubului, care a și primit un avertisment public.

Urmările acestor neplăcute evenimente nu s-au terminat. Afectat de întreaga desfășurare a lucrurilor, celebrul fost internațional englez a declarat recent ziarului „The People” că intenționează să demisioneze din postul său și să abandoneze orice activitate legată de fotbal.

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● Domnișoara Eusebio a sosit în ziua victoriei. În dimineața meciului cu Vasas, Eusebio a petrecut 3 ore la clinica universitară din Lisabona, în așteptarea unui feticit eveniment.

La ora 10 a sosit pe lume primul său copil o fată. Seara, pe arhipinul stadion Luz, publicul l-a făcut o călduroasă manifestare de simpatie. Mozambicanul a dăruit boniboane, în pungi voluminoase, tuturor copiilor de mingi și, apoi, un veritabil festival de fotbal și de goluri, spectatorilor. „A fost meciul fetei mele, pe care dorim s-o cheme Vittoria Rita” a declarat după meci, zărlitor, fericitul tată.

● Dudu-Ademir k.o. Rivellino-Edson. În campionatul Braziliei meciul Corinthians (nelinsă încă) — Palmeiras prezenta marea punct de atracție prin duelul celor mai bune perechi de mijlocasi ale fotbalului brazilian. Cuplul Dudu-Ademir da Silva a reușit un succes net, fiind factorul principal al victoriei clubului Corinthians.

● Concurs de penaltiuri. La Ede, în Olanda, a avut loc un interesant concurs de penaltiuri urmărit de 10.000 spectatori. Cruyff (Ajax Amsterdam), Masopust (Dukla Praga), Müller (Bayern München) și Van Himst (Anderlecht) au tras câte 10 lovituri de pedeapsă portarului Radenkovici (München). Pe locul întâi, Van Himst, învingător la baraj cu Müller (cînd o serie de cîte 5 lovituri). Belgianul a transformat 14 din cele 15 penaltiuri.

● Overath îl sfătuiește pe Seeler să se retragă. „Uwe trebuie să se retragă. Cel puțin din echipa națională. Nu spun aceasta din invidie. Eu nu sînt în concurență cu el, nu joc același post, pretind că îl port o prietenie sinceră. Eu cred, cu toată obiectivitatea, că Uwe este în scădere de formă. Plecînd însă acum el va lăsa numeroșilor săi admiratori imaginea unui jucător extraordinar, a unui erou de legendă. Dacă se agită de dorința de a ră-

mine în reprezentativă el nu va face decît să distrugă această frumoasă imagine...” Este declarația lui Overath.

● Nici un loc pe Wembley pentru Anglia-Spania! Cele 100.000 de bilete puse în vânzare joia trecută pentru partida din „Campionatul Europei”, Anglia — Spania, care va avea loc pe Wembley la 3 aprilie au fost epuizate în 7 ore. S-a realizat un record în materie, precedentul fiind deținut de finala CM 1966 pentru care biletele s-au epuizat în 12 ore.

● Danezul Bjerregard, jucătorul nr. 1 în țara „Wunderteamului”. Component al echipei Rapid, danezul Bjerregard realizează meciuri senzationale în campionatul Austriei, fiind factorul determinant al victoriilor clubului vienez. În partida de campionat de duminică, cu Bregenz, el a înscris trei dintre cele șase goluri ale Rapidului.

PRONOSPORT

Îată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 12, din 24-martie 1968:

1. Rapid — Steaua	X
2. Dinamo Buc. — Progresul	X
3. F. C. Arges — „U” Craiova	1
4. Farul — A.S.A. Tr. Mures	X
5. Jiul — Petrolul	X
6. U.T.A. — Dinamo Bacău	1
7. „U” Cluj — Steagul roșu	2
8. Cagliari — Roma	1
9. Inter — Fiorentina	X
10. Atalanta — Milan	1
11. Bologna — Torino	1
12. Brescia — Varese	1
13. Mantova — Napoli	X

MADRILENII AU TREMURAT LA PRAGA

● SPARTA A CONDUS CU 2-0 ȘI ERA LA UN PAS DE AL TREILEA MECI, DAR A FOST ELIMINATA DE GENTO, CIND SPANIOLII JUCAU ÎN 10 OAMENI

PRAGA (prin telefon). Aș spune chiar și mai mult: la 2-0 Sparta nu era departe nici de calificare, fiind pe punctul de a realiza o răsturnare de scor senzațională (la Madrid, Real cîștigase cu 3-0). Înainte de meci, puțini din cei peste 50.000 de spectatori prezenți pe stadionul „Eden”, credeau că Sparta poate recupera handicapul. Redactorul șef al revistei de specialitate, „Kopana”, FRANTISEK ZEMLA — îmi și argumenta: „Echipe ca Real Benfica sau Internazionale pierd greu calificarea, chiar atunci cînd au un avantaj mai mic”.

Jocul, însă, era cît pe aci să-l dezmințim deși pînă la urmă l-a confirmat, bineînțeles datorită în primul rînd spaniolilor, care au cu adevărat o echipă mare, dar și multumită Spartei a cărei capacitate s-a dovedit limitată. Întîlnirea — televizată de gazde și preluată și de Spania — a început într-o alură specifică jocului de cupă (ca la meciul Rapid-Juventus): sub amprenta nervozității dar și domi-

nată de personalitatea celorva jucători de mare clasă: Zocco — cel mai bun de pe teren —, Amancio, Pirri, Sanchis, Gentlo, Grosso, Velasquez, de o parte, Tichy (în ciuda celor 34 de ani), Kvasniak,

ciocnir Zocco-Masek este sancționată de arbitru cu lovitură liberă pentru Sparta. Masek execută fulgător la Dyba care înscrie pe lingă Betancourt peșit din poartă: deci 2-0 în opt minute!

cătorilor săi și pregătirea fizică excepțională care au și reprezentat diferența esențială dintre cele două echipe. Întreaga repriză secundă s-a desfășurat în același sens, spre poarta lui Betancourt, dar în min. 54 — după două ocazii ratate de gazde într-un singur minut, — s-a produs și momentul psihologic al întîlnirii: o combinație Velasquez — Grosso — Pirri aduce balonul pe dreapta, la Gento, deplasat acolo. Celebrul internațional pătrunde pe centru și cu un șut cu bătă, de la cca. 25 de metri înscrie în colț, sus, ca la București lui Datcu. Deci 2-1 pentru Sparta și, scor general, 4-2 pentru Real. Din acest moment presiunea Spartei scade treptat, lipsa de rezistență fizică își spune cuvîntul. Spaniolii sînt inepuizabili și-și fac în vole jocul de temperatură, care le reușește, cu toate că Sparta ratează pînă la sfîrșit, din cauza nehotărîrii, cîteva situații bune.

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

Masek, Jurkanin, de alta. După cinci minute de presiune pragheză, jocul se echilibrează, acțiunile alternează la cele două porți, unde se ratează foarte mult. Se pare că repriza se va încheia fără gol, cînd jocul a căpătat o turnură cu totul neașteptată. În min. 36, Masek a executat un corner acordat de Zocco (umbra lui), Kvasniak se ridică dintr-un bucluc de jucători și rela destul de ușor cu capul. Betancourt plonjează dar mingea trece pe sub el: 1-0. Presiunea Spartei sporește și în min. 44 o

În acest moment se produce un incident care intrerupe jocul timp de opt minute și care are ca epilog eliminarea lui Amancio. Spaniolii contestă golul și decizia arbitrilor vest-german Rademacker. Amancio a avut o ieșire violentă față de acesta și astfel a fost eliminat. Realul a început repriza secundă cu un pasiv de două goluri și cu un jucător mai puțin, deci un dublu handicap, căruia nu știm care altă echipă l-ar fi putut rezista. Real însă a reușit, și aici cuvîntul decisiv l-a avut clasa ju-

Petre GAȚU